

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

NOVEMBER - DECEMBER 2010

Misli Thoughts

LETO - YEAR 59
ŠTEVILKA - NUMBER 6

<http://www.glasslovenije.com.au>

Dovolimo, da nas objame skrivnost božiča!

Misli

November - december 2010

VSEBINA

Dovolimo, da nas objame skrivnost božiča!.....	3
Praznična voščila	
z Veleposlaništva RS Canberra.....	5
Praznična voščila	
z Generalnega konzulata RS.....	6
Izpod Triglava.....	7
Skriti kotički Slovenije.....	10
Izlet po treh kontinentih.....	14
Our trip to Slovenia.....	16
Kaj je zdravnica doštudirala.....	17
Vaši darovi.....	17
Sveti Rafael Sydney.....	18
Iz Kluba Triglav Panthers.....	23
Dogodki in praznovanja na Slovenskem društvu Sydney.....	26
Iz Kraljičine dežele - QLD.....	27
Bocce Club Lipa, QLD.....	29
Sveta Družina Adelaide.....	30
Sveta brata	
Ciril in Metod Melbourne.....	33
Fotografije so prispevali.....	38
Slovensko društvo Ivan Cankar.....	39
Misijon p. Stanka Rozmana.....	40
Misijon patrov Huga Delčnjaka in Milana Kadunca.....	42
Matica pokojnih 2010.....	43
Reklame.....	47
Slovensko društvo Jadran.....	50
Sporočila fotografij.....	50

**O jaslice borne, lesene,
kako ste usmiljene ve!
Človeka Boga ste sprejele,
ko so ga izgnali ljudje.**

PONOVNO se bo slišalo trkanje Jožefa in Marije na duri našega srca v tem adventu in v tej sveti noči. In lahko jih odprem, če le hočem, lahko jih pa še bolj zapahnem, da bom imel svoj 'mir'.

Praznični dnevi, ki so pred nami, nas vabijo, da bi dovolili, da nas objame skrivnost Emanuela, Novorojenega, Boga z nami, med nami, za nas!

Tudi ta naša zadnja številka Misli v tem letu nas na mnogih straneh vabi, da kot posamezniki in tudi kot slovensko občestvo v Avstraliji, ki si je v 60 letih poleg svojih domov zgradilo velike skupne domove društev in klubov ter slovenske Božje hrame – cerkve, ponovno dovolimo, da nas obsije svetloba smehljava Novorojenega Božjega Deteta.

Vsako leto pa nam, če se tega zavedamo ali ne, vse bolj približuje naše osebno srečanje z Njim, ki je naš Bog in naš Odrešenik. Poglejte Matico pokojnih, koliko rojakov se je srečalo z Njim v tem letu!

Da bi nasmeš Božjega Deteta privabil tudi nasmeš na mojem in Vašem obrazu ob letošnjem praznovanju Njegov-ega rojstva in da bi v vsem letu 2011 čutili Njegovo sveto navzočnost, želim sebi in Vam za letošnje božične praznike in novo leto Gospodovo 2011.

Hvala za Vašo zvestobo Mislim. V letu 2011 vstopamo v 60. leto našega rednega izhajanja.

Bogu hvala tudi za to poslanstvo! Bog z Vami vse dni. Bog živi!

**pater Ciril A. Božič OFM, p. Valerijan Jenko OFM OAM,
p. Janez Tretjak OFM, p. Darko Žnidaršič OFM,
urednica Misli laiška misijonarka Marija Anžič,
sodelavci Misli, s. Pavla, s. Maksimilijana in s. Francka**

**In rodila je Sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasli,
ker v prenočišču zanju ni bilo prostora.**

(Evangelij po Luku 2,7).

JEZUS, vem da je praznik Tvojega rojstva nastal v Rimu v 4. stoletju, da bi slavili prihod Tebe kot Gospodarja zgodovine, na pa da bi se spominjali Betlehema.

Vem, da je šele s Frančiškom Asiškim božič dobil podobo družinskega praznovanja ob rojstvu otroka.

Vem, da tolikim ljudem pomeni božič samo draga darila in pretiravanje z jedjo in pijačo; otročjo versko sentimentalnost s sladkobnimi pesmicami, jaslicami in umetnimi božičnimi drevesci; svečano razsvetljavo, ki ne vodi v Tvojo votlino, ampak v trgovine.

Meni, Jezus, pa je Tvoj praznik vseč tudi takšen. Praznovanje je iz leta v leto večje.

Zdi se, da bi se svet rad oddolžil za tisto noč, v kateri Te ni znal sprejeti z dolžno pozornostjo.

In to je zelo lepo.

Da so ljudje, ki se slepijo, da je dovolj, če si dober samo za božič?

Zame to ni pomembno.

Bolje je delati dobro enkrat na leto kakor nikoli.

Dobro je kakor sladkor; če ga spustiš enkrat, se ti vzbudi želja, da bi ga spet in spet okušal.

Hvala, Jezus, za praznik Tvojega rojstva!

Lepo se je prepustiti za en dan čarobni privlačnosti božiča. Ves svet v miru.

Vsi ljudje končno bolj dobri.

Vsi, kakor začarani, ker je Bog postal otrok, rešeni iz klešč moči, bogastva, nasilja.

Vsi bratje in sestre okoli votline, ozaljšane s pesmijo angelov.

Čudovito lepo je!

Toda takoj zatem mučeništvo Štefana znova odpre vrata resničnosti. Ni dovolj, da božič sanjamo. Treba ga je zavzeto in pogumno graditi vsak dan.

Vrednote betlehemske votline, čeprav vzbujajo sanje v srcih ljudi, lahko osvojijo svet samo po zaslugi tistih, ki se jim pustijo ujeti, prežeti in voditi.

Božične sanje postajajo stvarnost in angelsko petje se spreminja v pesem ljudi samo z vsakdanjim pogumnim pričevanjem. S pričevanjem, ki lahko zahteva tudi kri.

Gospod naj te blagoslovi in varuje.
Gospod naj te obsije s svojim obličjem
in ti bo milostljiv.

Gospod naj obrne svoje obličje k tebi in ti podeli mir.
(Četrta Mojzсова knjiga 6,24-26).

OBRAZ, ki sije, je obraz, ki se smehlja. Pri človeških bitjih – edinih, ki se znajo smehljati – ženski obraz lahko bolje izrazi takšen smehljaj, ki naredi obraz svetel in sijoč.

Ta svetopisemski odlomek nas spomni, da Bog ni samo moški, temveč tudi ženska, ne samo Oče, temveč tudi Mati. Obenem želi možem in ženam Boga s smehljajočim, lepim, dobrohotnim, materinskim obličjem.

Boga, ki ga potrebujemo.

Življenje bi bilo neznosno breme, če ne bi srečevali lepih in dobrohotnih obrazov, ki se nam smehljajo.

Misel na Boga, ki nas gleda, vedno in povsod, z zgrbančenim obrazom surovih potez, bi nam zagrenila življenje, ki bi postalo težko, nemogoče. Boga, ki nam grozi in je vedno jezen, so si izmislili ljudje. In če so se ga potem hoteli rešiti in preživeti, so se morali zateči v ateizem.

Bog, ki nas gleda z obrazom, ozaljšanim z neskončno lepim in milim ženskim smehljajem, nas napolnjuje z mirom.

Mir ljubi in gradi smo tisti, ki se tako kot Bog vsak dan trudi, da prihaja drugim naproti s sijočim obrazom. **Tisti, ki nosijo nasmeh Boga, niso nikoli »proti«. So »za«. Za vse ljudi! In delajo tako kot Bog, brez hrupa, za prihodnost polno upanja. Za vse ljudi.** *Tonino Lasconi, 365 + 1 dan s Teboj*

PRAZNIČNA VOŠČILA Z VELEPOSLANIŠTVA RS V CANBERRI

Drage rojakinje in rojaki, dragi prijatelji Slovenije! V dneh, ko nastaja ta praznični nagovor, v Sloveniji že veselo (ali pač zlovoljno) »kidajo« prve sneg. Tu, pod Južnim križem, nas na domače vzdušje ob božičnih in novoletnih praznikih spominjajo preštevilni okraski po vseh mogočih trgovinah, ki v vročo Avstralijo pravzaprav ne sodijo in tako na nek način še bolj poudarjajo ničevost zunanega blišča. No, priznajmo, po drugi strani pa nam ravno ti okraski vsaj deloma pričarajo tisto notranjo toplino božičnih praznikov, če že ne moremo imeti prave »snežene podlage«.

Na severni polobli božični in novoletni prazniki sovpadajo z najkrajšo nočjo v letu, ko se začne dan spet daljšati. V dolge in temne zimske noči prihaja upanje, luč, rojstvo - začenja se nov krog življenja. Pred dvajsetimi leti se je začelo povsem novo obdobje tudi za našo drago Slovenijo. 23. decembra 1990 se je ogromna večina njenih prebivalcev odločila, da želi imeti svojo lastno državo, in na podlagi rezultatov plebiscita, objavljenih 26. decembra 1990, je slovensko politično vodstvo čez natanko pol leta razglasilo neodvisno in samostojno Slovenijo. Nikdar v svoji zgodovini slovenski narod ni zmozel toliko enotnosti, ponosa in neomajne ljubezni do lastne domovine kot ravno

v tistih prelomnih šestih, morda sedmih mesecih. Na »Štefanovo«, oziroma dan po Božiču, torej upravičeno praznujemo Dan samostojnosti in enotnosti slovenskega naroda, dan, ko se je začela rojevati povsem naša, slovenska država. Slovenija je v teh dveh desetletjih dosegla ogromno, tako na ekonomskem kot na mednarodno-političnem področju. Postopnemu vključevanju v vsa najpomembnejša mednarodna združenja, od Nata do Evropske unije, je po sprejemu Evra čisto nazadnje sledila še vključitev v OECD, prestižno mednarodno ekonomsko Organizacijo za ekonomsko sodelovanje in razvoj. V svojem 20. letu pa se seveda še ni otresla nekaterih »najstniških« težav. Muči jo notranja politična razdeljenost, povzpetništvo in večanje socialnih razlik, gospodarska kriza ji je zadala kar nekaj hudih udarcev. In ker Slovenci radi jočemo in stočemo, se včasih skorajda zdi, da ta mladostnica ne bo čakala zrelih let. Pa vendar bi se morali ob vsaki taki slabi volji ozreti na omenjene dosežke in pogledati okrog sebe: nikoli niso njeni prebivalci uživali tako visokega ekonomskega standarda, nikoli niso toliko potovali, nikoli niso imeli toliko trgovin, razkošja vseh vrst, nikoli ni bilo športno, družabno, kulturno življenje na tako visoki ravni kot

ravno v teh »tako črnih« časih.

Kaj nam torej manjka, da še vedno tarnamo?

...No, pa smo od praznine okrasov v trgovinah preko državne samostojnosti spet prišli do potrebe po intimnem družinskem praznovanju novih začetkov - rojstva novega življenja, prihoda novega leta, rojevanja nove države. Prazniki so zato, da jih praznujemo. Da v družbi najdražjih (ki so pomembnejši od vseh okrasov) pozabimo na vse, kar nas slabega spremlja v življenju, da se ponosno ozremo nazaj na prehojeno pot in se pogumno zazremo naprej v prihodnost, polno upanja.

Dragi prijatelji, dovolite, da vam z zvrhano mero optimizma v srcu voščim vesel Božič, da vam iskreno čestitam ob Dnevu samostojnosti in enotnosti Slovenije, katere pomemben del je tudi slovenska skupnost v Avstraliji; v letu, ki se nam bliža, pa vam želim veliko novih uspešnih začetkov, svetlobe, medčloveške topline in – ker bomo ravno praznovali Njen 20. rojstni dan – neusahljive ljubezni do Slovenije.

**Dr. Zvone Žigon, začasni odpravnik poslov
Veleposlaništvo RS v Canberri**

PRAZNIČNA VOŠČILA Z GENERALNEGA KONZULATA RS

Drage rojakinje in dragi rojaki!

Leto 2010 se izteka in praznično razpoloženje se iz dneva v dan potencira. Nakupovalne mrzlice smo se vsi nalezli, tudi mi kristjani – živimo pač v času potrošništva. Nismo pa opustili vsega, kar so nas naučili naši starši in kar smo dobrega prinesli iz naše rojstne domovine - našo dediščino.

Tako je za nas višek prazničnega razpoloženja še vedno božični dan, ko slavimo in se veselimo rojstva Božjega Deteta; je dan veselja in dan upanja. Prične se ob jaslicah pri polnočnici in doseže višek na dan svetega Štefana, ki ga mi Slovenci tukaj v Avstraliji, po navadi, proslavljamo v naših verskih središčih. Božični čas je pač čas radosti in dobrega počutja, daje nam moč in upanje.

Je pa božični čas za nas Slovence, tudi sicer, izrednega zgodovinskega pomena. Letos mineva namreč 20 let od plebiscita o samostojnosti in neodvisnosti Slovenije, ki je bil 23. decembra 1990. Takrat je na vprašanje, ali naj Slovenija postane samostojna in neodvisna država, 88,5 odstotka

vseh volivcev odgovorilo pritrdilno. In ker so bili rezultati plebiscita razglašeni tri dni pozneje, 26. decembra - na Štefanovo, je ta dan postal državni praznik. Letos obeležujemo 20-to obletnico tega zgodovinskega dogodka. Na ta dan, pred dvajsetimi leti, je našemu narodu prvič v zgodovini bila dana možnost, da se sam odloči o svoji usodi. Zato večinska odločitev za samostojno in neodvisno slovensko državo ni presenetila.

Pomembno je tudi to, da je na podlagi plebiscitne odločitve za samostojno Slovenijo, slovenska skupščina 25. junija 1991 uzakonila Temeljno ustavno listino o samostojni in neodvisni Republiki Sloveniji ter Deklaracijo o neodvisnosti in tako postavila formalni temelj slovenske samostojne države.

**Drage rojakinje in dragi rojaki, moje iskrene
ČESTITKE OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI
IN ENOTNOSTI SLOVENIJE!**

**Dovolite mi, da vam ob tej priliki zaželim še
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE -
SREČE, OBILO ZDRAVJA IN VSE DOBRO
V NOVEM LETU 2011!**

Alfred (Fred) Brežnik

Bliža se eno leto, odkar nismo več v Avstraliji in sem rekla, da bi se spodobilo poslati pozdrave za vas vse. V tem letu se nama je z Davidom življenje kar spremenilo in kot verjamem vas je novica o rojstvu najine hčerke Kaje (rodila se je septembra) tudi že dosegla. Te dni je tako bolj ali manj ves najin čas posvečen njej.

Pozdrav vsem, pa seveda tudi patrom v Sydney in Adelaido ter ostalim! Vesel božič in srečno 2011!

Božena, David in Kaja Forštnarič; Ljubljana

Draga Božena in David, čestitke za Vajin letošnji prav poseben božič z Vajino Kajo. Hvala za pošto! Srečno in Bog živi!

IZPOD TRIGLAVA

piše Tone Gorjup

KDO SI ŽELI NOV ZAKON O VERSKI SVOBODI?

Slovenija je pred tremi leti dobila nov zakon o verski svobodi, takratna opozicija pa je njegovo sprejetje na najrazličnejše načine ovirala. Pred tem je bil v veljavi zakon iz leta 1974. Na uradu za verske skupnosti, na katerem so ob menjavi vodstva napovedali „redefinicijo“ odnosa med Cerkvijo in državo, so v začetku novembra predstavili izhodišča za pripravo novega zakona o verskih skupnostih. Razlog za to naj bi bila odločitev ustavnega sodišča v zvezi z zahtevo za oceno ustavnosti nekaterih določb sedanjega zakona. Po njihovem mnenju je namesto sprememb nekaterih členov bolje pisati kar nov zakon. V ozadju je povsem drugačna pravnoorganizacijska oblika, ki bi bila podobna ureditvi društev. Po tem predlogu bi bile za ustanovitev verske skupnosti dovolj že tri osebe. Predlagajo tudi spremembo načina financiranja verske dejavnosti, in sicer bi uporabili podatke o namenitvi dohodnine. Svet krščanskih Cerkva v Sloveniji, v katerem so evangeličanska, katoliška in srbska pravoslavna cerkev ter Islamska skupnost ne vidijo nobenega razloga v pisanju novega zakona, saj je sedanji razen dveh nebistvenih določil skladen z ustavo. Vodstva vseh omenjenih skupnosti so opozorila še na to, da je novi koncept v neskladju z ustavnopravno opredelitvijo verske svobode ter odpira pot k politični zlorabi religije in Cerkve. Po mnenju nadškofa Antona Stresa so leve stranke ugotovile, da bi bili njihovi volivci veliko bolj navdušeni nad svojimi strankami, če bi se zopet začele vojskovati s katoliško Cerkvijo. Pri tem je še opozoril, da so druge primerljive države kmalu po padcu komunizma uredile vprašanje odnosa med Cerkvijo in državo ter v tem smislu živijo v miru in zglednem sodelovanju. Slovenija pa v tem pogledu caplja in zaostaja za vsemi evropskimi

državami in kot kaže bo še nekaj časa tako.

50 LET SLOVENIKA V RIMU. Papeški slovenski zavod Slovenik je 22. novembra praznoval zlati jubilej. Ustanovljen je bil z dekretom Kongregacije za semenišča in univerze, ki ga je podpisal blaženi papež Janez XXIII. Tako so slovenski duhovniki, ki se študijsko izpopolnjujejo na različnih papeških univerzah v Rimu, 22. novembra 1960 dobili svoj „dom“. Za prvega rektorja je bil imenovan jezuit p. Anton Prešeren, ki je bil takrat odgovoren tudi za pastoralo med Slovenci v Rimu. Prve začasne prostore je zavod dobil v „slovenski begunski hiši“. Med potekom drugega vatikanskega koncila so slovenski škofje ordinariji imenovali odbor, ki naj bi poskrbel za prihodnost Slovenika. Poleg zastopnikov posameznih škofij so bili v njem tudi predstavniki rojakov na posameznih celinah od Zahodne Evrope do Avstralije. Pred omenjenim odborom, v katerem je rojake na peti celini zastopal p. Bernard Ambrožič, so bile tri pomembne naloge: pripraviti je bilo potrebno pravilnik zavoda, doseči priznanje s strani italijanskih oblasti in zgladiti lastno hišo. Prvi dve nalogi so hitro rešili, do lastne hiše pa so prišli šele konec leta 1970 in sicer na Via Appia Nuova 884. V dobrih dveh letih je bila hiša primerno obnovljena in obogatena z deli slovenskih umetnikov. Junija 1973 je sledilo slovesno odprtje z blagoslovom.

Za to priložnost se je v Rimu zbralo več tisoč slovenskih romarjev iz domovine, zamejstva in zdomstva, tudi iz Avstralije. Pater Bernard Ambrožič je o delu za Slovenik redno poročal v Mislih. Tudi škof Janez Jenko je med obiskom v Avstraliji leta 1968 večkrat spregovoril o pomenu „slovenskega doma“ v Rimu. Duhovniški zavod je namreč že na začetku postal tudi duhovno, narodno in kulturno središče vseh Slovencev, ki prihajajo v večno mesto. Tudi po tej plati so v njem

vidne sledi avstralske Slovenije. V hodniku, ki vodi v kapelo, so tri velike oljne slike akademskega slikarja Stanislava Rapotca. Ko so ga spraševali, kaj predstavljajo njegove abstraktne slike, je po oklevanju pojasnil, da je upodobil svoja nepopisna umetniška doživetja v rimskih bazilikah in v Viterbu. Osrednja slovesnost ob zlatem jubileju je bila 23. novembra letos, ko je zahvalno sveto mašo v kapeli Slovenika daroval kardinal Franc Rode, z njim pa so somaševali slovenski škofje ter številni sedanji in nekdanji gojenci zavoda. Ob tej priložnosti je nadškof Anton Stres blagoslovil nov mozaik p. Ivana Marka Rupnika, ki predstavlja Marijino oznanjenje in spominsko obeležje z napisom: „Bogu v slavo, ustanoviteljem in dobrotnikom v hvaležen spomin“. Pri založbi Družina pa je izšel zbornik z naslovom Ob petdesetletnici Papeškega slovenskega zavoda v Rimu, ki ga je uredil Edo Škulj.

DVE LETI PAHORJEVE VLADE. Vlada Boruta Pahorja, ki jo sestavljajo tri leve stranke s podporo stranke upokojencev ima za sabo polovico mandata. V tem času se je morala vlada spoprijeti s finančno krizo, podpisala je arbitražni sporazum o meji s Hrvaško in začela reševati vprašanje izbrisanih. Vse te teme pa so zaenkrat rešene šele na pol. Tudi zato so v opoziciji delo vlade ocenili zelo kritično in ne brez razloga. Po svoje je zgovoren že pred dnevi popravljen proračun za leto 2011. Vlada namerava porabiti 10 milijard evrov, v državno blagajno pa naj bi se nateklo za 8,3 milijarde evrov. Najmanj prizanesljivi so v Janševi SDS, ki je vodila prejšnjo vlado. Pri tem opozarjajo, da je Slovenija pod Pahorjevim vodstvom padla po vseh kazalcih. Državni dolg se je podvojil - povečal se je na 12 milijard evrov in še raste, povečali so se davki, zmanjšala se je medijska svoboda. Kot kaže lestvica svetovne konkurenčnosti švicarskega inštituta za razvoj menedžmenta IMD, je Slovenija v dveh letih med 58 državami z 32. nazadovala na 52. mesto. Prav tako je padla tudi na lestvici svobode tiska, in sicer s 37. na 46. mesto, in to samo v enem letu. V Slovenski ljudski stranki med drugim pogrešajo učinkovite in smiselne protikrizne ukrepe, v Slovenski nacionalni stranki pa izpostavljajo podpiranje goljufij. Medtem si Pahorjeva vlada šteje za velik uspeh svojega mandata podpis arbitražnega sporazuma s Hrvaško. Predsednik

SDS Janez Janša pravi, da je to ena od velikih strateških napak sedanje vlade. To dokazuje tudi zavlačevanje pri procesu izmenjave not, na podlagi katerih bi se začel postopek uveljavljanja tega sporazuma. Hrvaška stran je namreč svojemu zakonu o tem vprašanju dodala, da Slovenija nima teritorialnega dostopa do mednarodnih voda. Če bi Slovenija formalno sprejela noto Hrvaške s takšno vsebino zakona, bi pristala na to hrvaško stališče.

SPRAVNA SLOVESNOST ZA POPRAVO KRIVIC V ANGLIJI.

V cerkvi Marijinega brezmadežnega srca v Great Missenden v Angliji je bila pred dnevoma Vseh svetih in vernih duš sveta maša za popravilo krivic. Slovesnost je bila posvečena spominu na množično in prisilno britansko repatriacijo dvanajst tisoč domobrancev ter drugih Slovencev in Slovenk maja 1945 iz taborišča Vetrinj v Slovenijo, kjer so jih oblasti na grozovit način pobile. Mašo v spomin na žrtve, med katerimi so bile tudi ženske in otroci, sta darovala krajevni škof Peter Doyle ter ljubljanski nadškof Anton Stres. Somaševali so še vojaški vikar Jože Plut, vodja slovenske katoliške misije v Londonu Stanislav Cikanek, anglikanski škof iz Buckinghama Alan Wilson in še nekateri duhovniki. Slovesnosti so se udeležili nekateri vidni politiki, zgodovinarji in duhovniki ter rojaki, ki živijo v Angliji. Med mašo so prebrali tudi sporočilo edinburškega kardinala Keitha O'Briena, ki je med drugim zapisal: „Zadostilna maša ni le iskreno obžalovanje in duhovno zadoščenje za vse, kar se je zgodilo, temveč tudi spoznanje, da se je zgodilo nekaj duhovno pomembnega, nekaj pozitivnega, ozdravitev, ki je dragocena za nas v iskanju bolj bratske in sestrške prihodnosti. Vsaka kršitev pravičnosti in resnice zahteva zadostitev. Danes razmišljamo o napačni odločitvi, ki jo je maja 1945 naredila britanska vojska in nazaj poslala dvanajst tisoč vojakov, večinoma slovenskih katoličanov ter jih izročila sovražnikom v Jugoslaviji. Odkritje mnogih grobišč potrjuje ugotovitev, da je bila velika večina teh mož ob vrnitvi pomorjenih.“ Pobudo za mašo je dalo Društvo britansko-slovenskega prijateljstva, ki je ob koncu slovesnosti slovenskim in britanskim oblastem poslalo pobudo za ustanovitev mešane zgodovinske komisije. Ta naj bi zbrala in ovrednotila dokumente in pričevanja ter pripravila skupno poročilo o tem vprašanju.

NOVI STALNI DIAKONI.

Tudi v Cerkvi na Slovenskem število duhovnikov pada, čeprav jih je glede na nekatere druge evropske države še vedno precej. Vprašanje stalnih diakonov je aktualno že nekaj časa, saj so lahko v veliko pomoč preobremenjenim duhovnikom. Zato je bila letošnja zahvalna nedelja za ljubljansko nadškofijo velik praznik, saj je dobila sedem novih diakonov. Nadškof Anton Stres je pri slovesni maši v stolnici sv. Nikolaja v diakone posvetil pet moških iz Ljubljane: Franca Bavca iz Dravelj, Jožeta Iskro in Andreja Kolenca iz Polja, Antona Kunstlja z Viča in Tadeja Sadarja iz Sostrega ter Andreja Justinka iz župnije Planina pri Rakeku in Mirka Klobučarja z Jesenic. Posvečenja so se udeležili njihovi domači in prijatelji, pa tudi domači župniki, katerih pomočniki bodo postali. Po maši jim je nadškof Stres izročil še dekrete, s katerimi so uradno dodeljeni posameznim župnijam.

PAPEŽ SPREJEL VIŠARSKO MARIJO.

Sredi meseca oktobra se je papeževe splošne avdienco v Vatikanu udeležilo tudi petsto vernikov iz videmske nadškofije s svojim nadškofom in rektorjem svetišča na Svetih Višarjah. S seboj so nesli pomanjšano kopijo milostnega kipa s te božje poti, ki letos praznuje 650. obletnico. Med navzočimi so bili večinoma Furlani, ki so s tem dogodkom obeležili šestdeseto obletnico svojega društva, ki v Rimu predstavlja furlansko kulturo in združuje priseljene Furlane. Papež jim je med pozdravi različnih skupin romarjev namenil naslednje besede v italijanskem jeziku: „Spodbujam vas, da ohranjate živo to vero in mir, ki sta bila vedno temelja furlanske zgodovine.“

Škoda, da pri tem niso kot organizirana skupina sodelovali tudi Slovenci, saj so bile Svete Višarje, preden smo dobili Brezje, osrednja Slovenska božja pot.

SLOMŠKOV ORATORIJ.

V Slovenski filharmoniji v Ljubljani so 6. novembra 2010 uprizorili oratorij z naslovom Blaženi Anton Martin Slomšek. Napisal ga je primorski duhovnik, skladatelj Jože Trošt s Cola nad Ajdovščino. Ob svoji sedemdesetletnici ga je posvetil 210. obletnici rojstva blaženega Slomška in spominu na letos umrlega soavtorja besedila Stanka Janežiča. Ob spremljavi orkestra so ga izvedli Mešani pevski zbor

Anton Foerster iz Ljubljane, Mešani pevski zbor Duri s Cola, sopranistka Marta Močnik Pirc, bas baritonist Marko Fink in organist Klemen Karlin. Profesor Janežič, ki je napisal libreto, je vanj vpletel znane Slomškove pesmi Preljubo veselje, Glejte že sonce zahaja in V nebesih sem doma, skladatelj mu je sledil pri melodijah, zato je za poslušalca delo dokaj domače. Delo kot celota predstavlja Slomška kot slovenskega svetnika in njegovo življenjsko pot.

MONALDOVO LETO V KOPRU.

Letos mineva 800 let od rojstva pravnika, teologa in filozofa, blaženega Monalda Koprškega, ki se je v tem mestu rodil in tudi umrl. Ob tem jubileju je frančiškanski samostan Sv. Ane v Kopru v sodelovanju s turističnim društvom Koštabona in še nekaterimi ustanovami razglasil Monaldovo leto. Začelo se je 6. novembra s slovesnim bogoslužjem v cerkvi svete Ane, ki ga je vodil koprski škof Metod Pirih. Do 9. novembra 2011 se bodo zvrstile številne dejavnosti, pri katerih bo sodelovala tudi italijanska narodna skupnost. Monald Koprski je živel med leti 1210 in 1280. Pravo in teologijo je najverjetneje končal v Padovi. Zatem je kot manjši brat sv. Frančiška deloval v Kopru in Trstu. Ohranilo se je njegovo delo, ki vsebuje teološko-filozofske razprave; pripisujejo mu tudi več drugih spisov. Relikvije blaženega Monalda od povojnih let skrbno hranijo v cerkvi sv. Marije Velike v Trstu. V Kopru in v Trstu ob jubileju pripravljajo več kulturnih, znanstvenih in cerkvenih dogodkov, ki bodo posvečeni temu pomembnemu Koprčanu.

Obnovljena cerkev Svete Trojice, ki jo omenja že Valvazor.

SKRITI KOTIČKI SLOVENIJE

VASI POD KRAŠKIM ROBOM

Dežela sonca, kamna in prijaznih ljudi

Pišeta: Staša Salmič, Miha Koderman

V kolikor nameravate v prihodnjih mesecih potovati v Slovenijo in bi želeli spoznati še kakšno izmed njenih skritih lepot, potem nikakor ne smete izpustiti pogosto prezrtega dragulja – Slovenske Istre in Kraškega roba. Gotovo ste se že mnogokrat spustili po črnokalskem klancu proti mestom Koper, Izola ali Piran, ki se nahajajo ob obali slovenskega Jadranskega morja. A le malo ljudi si vzame čas tudi za ogled obalnega zaledja, prave primorske pokrajine, ki se začneja na Kraškem robu in končuje na obali. To območje se imenuje **Slovenska Istra** in je bilo dolga stoletja zaznamovano z zgodovinsko mejo med Habsburško monarhijo in Beneško republiko. Polno je kulturnih in naravnih znamenitosti, ki površnemu obiskovalcu pogosto ostanejo skrite v senci obalnih mest. Tu vas pričakujejo zgodovinske utrdbe in gradovi, obrambni stolpi ter stara kamnita strnjena jedra slikovitih vasic, ki se nahajajo v eni najbolj razgibanih slovenskih pokrajin, katera nase opozarja pod mogočnimi pečinami Kraškega roba.

Ob ugodnih vremenskih pogojih lahko celotno Slovensko Istro tako rekoč zaobjamemo z le enim pogledom, najlepši pogled nanjo pa se odpira ravno iznad Kraškega roba. Ta poteka od gore Učka pri Opatiji do Trsta in predstavlja izrazito podnebno ter pokrajinsko ločnico, ki je v naravi dobro vidna in se odraža v povprečno 120 metrov visoki apnenčasti steni.

Kraški rob v Sloveniji označuje mejo, kjer se kraška apnenčasta planota prevesi v flišno pokrajino Slovenske Istre in je zaradi svojih geoloških posebnosti, številnih, tudi endemitskih živalskih in rastlinskih vrst, svojevrsten naravni spomenik. Pri tem pa ne smemo pozabiti na posamezna manjša naselja pod Kraškim robom, ki so zaradi svoje urbanistične zasnove in tradicionalne arhitekture razglašena za

Stena Kraškega roba z obnovljeno utrdbo, v ozadju viadukt Črni Kal.

Vas Socerb je najbolj poznana po istoimenskem gradu.

Gručasto naselje Črni Kal v jesenskih barvah.

kulturne spomenike. Med njimi so tudi naselja, ki jih bomo podrobneje predstavili v tem članku: **Socerb, Črni Kal in Hrastovlje.**

Pa začnimo našo pot na Socerbu, strnjeni vasi tik ob slovensko-italijanski meji, ki je najbolj poznana predvsem po gradu, ki stoji na robu več kot 300 metrov visoke kraške stene. Zaradi lege na skalnem robu se ob gradu odpira pogled na celoten Tržaški zaliv, ob sončnem vremenu pa lahko opazujemo tudi Julijske in Karnijske Alpe. Omenjena prepadna stena je grad nekdanj varovala na dveh straneh, na vzhodni strani pa so v obrambo proti sovražnikom zgradili obrambni zid. Socerbski grad je bil v preteklosti dostopen le po umetnem, v skalo vklesanem hodniku ter po dvizhnih mostovih. Nastal je na temeljih ilirskega gradišča, začetki gradu pa segajo v 13. stoletje, ko se je začela preobrazba nekdanje utrdbe. Zaradi lege na strateško pomembnem območju je grad v preteklosti večkrat menjal lastnika; zanj so se bojevali tako Benečani kot Habsburžani. Grad je v 17. stoletju obiskal in kasneje podrobno opisal Janez Vajkard Valvasor. V 18. stoletju je

Nagnjen zvonik cerkve sv. Valentina v Črnem Kalu, ki so ga z jeklenico privezali k cerkveni stavbi.

Socerbski grad, imenovan tudi grad Strmec, prizadel požar, svojo nekdanjo podobo pa je dobil šele leta 1925, ko je bil dokončno restavriran. Danes je tu priljubljena izletniška in tudi kulinarčna točka, kjer vas v restavraciji postrežejo z lokalnimi specialitetami, med katerimi ne sme manjkati kozarec vina Refošk ali Malvazija.

V bližnji okolici gradu Socerb se nahaja vhod v Sveto jamo, v kateri je edina podzemna cerkev v Sloveniji. Posebnost jame je kamniti oltar, že Valvasor pa je v Slavi vojvodine Kranjske omenjal tudi jamske kraške ponvice s čudodelno vodo. V jami naj bi v 3. stoletju 2 leti bival mladenič iz Trsta, ki je v okolici postal poznan

zaradi svoje čudodelne zdravilne moči. Kasneje je bil zaradi te svoje posebnosti, pa tudi zaradi oznanjanja krščanstva, ki v tistem času še ni bila uradno priznana vera, zaprt in mučen do smrti. Na dan svetega Socerba, 24. maja, je v podzemni cerkvi sveta maša, obiskovalci pa si lahko jamo ogledajo skozi celo leto ob predhodnem dogovoru z Jamarskim društvom Dimnice, ki za jamo in njeno ureditev tudi skrbi.

Izklesani detajl na zvoniku cerkve sv. Valentina.

Cerkev Sv. Trojice v Hrastovljah je obdana s štirikotnim taborskim obzidjem.

Naše raziskovanje Kraškega roba nadaljujemo nad cesto Koper-Kozina, nekdanj edino cestno povezavo notranjosti Slovenije s Primorjem, kjer se je razvilo jedro vasi Črni Kal. Ime je kraju dal, nekdanj zelo zastopan, hrast černivec. Številne izkopanine in ostanki iz paleolitika ter rimske dobe pričajo, da je bilo to območje že zgodaj poseljeno. Tudi na tem delu apnenčaste stene hitro opazimo dobro vidno utrdbo, ki se dviga nad vasjo in stoji na naravni skali, odmaknjene nekaj metrov od Kraškega roba. Zgrajena je bila v 11. stoletju na pomembni strateški točki in je bila dolgo časa prepuščena propadanju, v tem letu pa jo je Mestna občina Koper deloma obnovila. Zaradi porušenega mostu, ki je vodil do nje, so imeli dolgo časa nanjo dostop le alpinisti in plezalci, ki strme kraške stene vzdolž celotnega Kraškega roba izkoriščajo za svoje plezalske podvige. Danes vodi do utrdbe lepo označena nezahtevna pot, za katero boste ponovno nagrajeni s čudovitim razgledom. Še ena kulturna znamenitost Črnega Kala je tudi baročna cerkev sv. Valentina iz leta 1680, ki je sezidana na temeljih starejše cerkve, njena posebnost pa je za približno meter nagnjen zvonik, kar je posledica posedanja flišne in apnenčaste podlage. Svetovno poznani poševni stolp v Pisi imata tako v tej vasi svojega precej manjšega in manj poznane konkurenta, ki pa so ga zaradi nevarnosti zrušitve utrdili in privezali kar z jeklenimi vrvmi. Na spodnji strani vaškega jedra Črnega Kala stoji Benkova hiša, katera naj bi bila najstarejši poznan objekt ljudskega stavbarstva na Slovenskem. Napis na portalu Benkove hiše govori o tem, da sta hišo leta 1489 sezidala Andrej in Benko

(Andreas et Benco construxerunt). Benkovo hišo sicer sestavljata dva objekta, pri čemer je na novjšem delu ohranjen glagolski napis. Naselja pod kraško steno so sicer poznana tudi po dobrem oljčnem olju in vinu, ki jih medsebojno povezuje vinska turistična cesta.

Črni Kal je bil nekdanj zaradi glavne prometne povezave proti Slovenski obali, ki je tekla tik pod vasjo, prometno veliko bolj obremenjen kot sedaj, ko je promet preusmerjen na primorsko avtocesto. Najbolj impozanten objekt te avtoceste je vsekakor leta 2004 odprt, **1024 metrov dolg viadukt Črni Kal**, katerega najvišji podporni steber v višino meri 95 metrov, kar omenjeni viadukt po višini in dolžini postavlja na prvo mesto med slovenskimi premostitvenimi objekti.

Med sicer številnimi naselji pod Kraškim robom, ki so vsekakor vredne vsaj kratkega postanka, pa v tem članku zaradi prostorske omejenosti izpostavimo le še eno, sicer zelo **poznano po svoji izjemni kulturni dediščini – vas Hrastovlje**. Še preden iz glavne ceste proti hrvaškemu Buzetu zavijemo vanjo, nas tabla opozori na **izvir kraške reke Rižane**, najpomembnejše reke v Slovenski Istri, ki predstavlja glavni in edini vir za vodooskrbo obalne regije. Le kakšen kilometer naprej pa zavijemo proti Hrastovljam, strnjeni vasi z ozkimi ulicami in kamnitimi hišami, ki slovijo predvsem zaradi **majhne romarske cerkve sv. Trojice iz 15. stoletja ter glagolskih napisov in fresk v njej**. Cerkev je bila zgrajena v 13. stoletju, okoli nje pa se razprostira še danes dobro ohranjeno štirikotno taborsko obzidje, ki ima okrogla obrambna stolpa iz 16. stoletja. Vse freske v njej so del Janeza iz Kastva, ki je cerkveno notranjost poslikal leta 1490, prikazujejo pa stvarjenje sveta, izgon Adama in Eve iz raja, prizore Kristusovega trpljenja, delo kmečkih ljudi v različnih letnih časih ter mrtvaški ples, ki je tudi najbolj znamenit in poznan del omenjenih fresk.

Detajl freske Mrtvaški ples, nastale konec 15. stoletja, govori o tem, da smo pred Bogom vsi enaki, ne glede na družbeni položaj.

Ob koncu potepanja pod Kraškim robom pa naj kratko pozornost namenimo še manjšemu zaselku, ki je bil včasih poln življenja, danes pa na njegovo nekdanjo slavo spominjajo le še zapuščene hiše in ruševine. To je **vasica Zanigrad, ki se nahaja le dober sprehod stran od Hrastovelj**, na mestu, kjer naj bi se nekdanj iznad Rižanske doline dvigal grad imenovan Zadnji grad (od tu tudi verjetno izvira ime vasi). Vas je že dobro desetletje brez stalno naseljenih prebivalcev, času pa še vedno kljubuje nekaj hiš in cerkev sv. Štefana, katere notranjost je poslikana s freskami iz 15. stoletja. Danes vasica zaživi enkrat na leto, to je 26. decembra, ko na god sv. Štefana, zavetnika konj in vseh dejavnosti povezanih s konji, v njej pripravijo blagoslov konj.

Upamo, da smo vam nanizali dovolj namigov za vsaj enodnevni obisk krajev, kjer najverjetneje ne boste srečali velike množice turistov, zagotovo pa boste iz njih odšli bogatejši za nekaj izkušenj iz skritih koticov primorske Slovenije.

Za nadaljnje branje o Slovenski Istri vam priporočamo:

Krušič, M. (2009): Slovenija. Turistični vodnik. Ljubljana, Mladinska knjiga.

Pucer, A. (2005): Popotovanje po Slovenski Istri. Koper, Libris.

Tretjak, D.; Fachin, N. (2004): Istra, Cres in Lošinj. Zgodovinsko-umetnostni vodnik. Trieste, Bruno Fachin Editore.

IZLET PO TREH KONTINENTIH

Piše Meta Lenarčič

Potovanje in križarjenje na Floti Louis - ladji Cristal po Sredozemskem morju, kjer smo se srečali in doživeli ogled treh kontinentov - Evrope, Azije in Afrike od 7. do 18. septembra 2010.

Skupina 29-tih potnikov (zadnji dan odhoda sta zaradi bolezni odpovedala g. in gospa Saksida) se nas je 27 potnikov - tudi gospa Slavka Maver iz QLD ter Janez in Luba Robar iz NSW, odpeljalo z letalsko družbo Emerads proti Dubayu in nadaljnega srečanja z **Grčijo - mestom Athene**. Na letališču nas je že čakal avtobus in tudi lepo sončno vreme s 25 stopinjami. Letališče je skoraj uro oddaljeno od glavnega mesta Athene. Že med vožnjo se nam je pogled ustavil nad dolino in okolico Athen, ni bilo videti drugega kot belo morje stavb, mogočnih zgradb in stanovanjskih blokov. Ni nenavadno, ko od časa do časa slišimo, kako onesnažen je zrak prav v Athenah. Pripeljali smo se skoraj do sredine mesta in do zelo lepega hotela, kjer smo preživeli tri dni. Že kar takoj nas je peljala pot na ogled mesta in Acropolisa - Akropole.

Grčija se sestoji iz tisoč in petsto otokov, ki so raztreseni po Egejskem, Jonskem in Sredozemskem morju. Pet tisoč letna zgodovina je pustila za seboj odtise različnosti, kot so: stare grške grobnice, romanska mesta, bizantinske

cerkve, križarski gradovi, turške mošeje, slikovite vasi in mesta že modernejših časov skupaj z bogato arhitekturo. Acropolis - Akropola je skalnati hrib, 156 metrov nad morsko gladino, tudi strogi center mesta. Na čast boginje Athena so bili zgrajeni templji na gori Acropolis: Partenon, Erčenion, Karatides, Propylea in

tempelj Nike, ki so jih zgradili v zadnji polovici 5. stoletja pred Kristusom.

Partenon stoji na najvišjem delu Akropole in je eden glavnih del grške zgodovine in arhitekture. Ta večni simbol je bil posvečen boginji Atheni. Visok je 69.51 metra, širok 30.87 metra. Videli smo tudi na novo obnovljen Olimpijski stadion, ki je leta 2004 gostil olimpijske igre in tempelj Zeus, ki resnično stoji sredi mesta in tam smo se tudi vsi skupaj slikali.

Naslednji dan smo se odpeljali proti pristanišču Pireanus, kjer nas je že čakala razkošna ladja Kristal in nam bila dom sedem dni. Na ladji smo dobili vsak svojo ladijsko kabino s kartico in številko, ki nam je služila v času izkrcanja tudi kot potni list. Vse je potekalo zelo strogo, vendar umirjeno, lahko rečemo brezskrbno. Bivanje na ladji je zelo udobno, hrana za vsakogar okusna in kolikor jo je mogel kdo pojesti. Poskrbljeno je bilo za zabavo, vsak večer so bile predstave v živo, glasba za ples in za mlajše tudi disco. Pluli smo vso noč in zjutraj prispeli do turškega mesta **Istanbul - Carigrad**. Že iz ladje smo na prvi pogled zagledali dve največji mošeji - Blue Mosque in St. Sofia. Videli smo tudi viseči most, ki povezuje vzhod z zahodom. Avtobus z vodičem nas je odpeljal proti mestu na ogled Modre mošeje. Nepopisno delo arhitekture in še vedno vidnih poslikavanj na tisočletnih stenah. Zgodovina mest kot ta, puščajo za seboj nepozabna dela ljudi, ki so še danes vidna na vsakem koraku kjer koli smo hodili. Istanbul je bilo glavno mesto treh večjih imperijev: rimskega, bizantinskega in otomanskega. To mesto objame dva kontinenta: ena roka sega do Azije, druga do Evrope. Čudovita bosporska povezava Črnega morja, morja Marmara in Golden Horn. Istanbul se je nekoč imenoval Bizantium, leta 325 po Kristusu Constantinopol in Veliki Konstantinopol, ko je postalo glavno mesto rimskega imperija. Mesto Istanbul je šele poimenoval sultan Mehmet the Conqueror v letu 1453.

Sveta Sofija je bila zgrajena na ukaz rimskega imperija Justiniana in bila končana leta 537 in je bila glavna krščanska cerkev sveta več kot 1000 let, sedaj je ta mošeja spremenjena v muzej.

Po celodnevnem ogledu mesta Istanbula smo se vrnili nazaj na ladjo. Naslednji dan smo prispeli na otok Mykanos, ki je znan po mlinih na veter in kot otok počitnic in letovanj na Mediteranu. Nekaj lepega. Vse hiše so skoraj v bregu, pobarvane belo, z modrimi strehami in verandami. Hodili in ogledovali smo si zlatarne, trgovine s tamkajšnjo zanimivostjo otoka, prav za vsakogar nekaj! Spet smo si nakupili nekaj spominčkov in lep sončen dan nam je zapustil spomin na otok Mykanos, dobra večerja in life show na ladji pa zaključek tega dne. Spet smo se vozili vso noč in udobno spali kot doma in se med tem pripeljali do mesta, pristanišča Ashood v Izraelu. Že na ladji je imela vsaka skupina svojega vodiča, zato smo morali kar dobro poslušati navodila našega George-a, saj nam je z vso natančnostjo opisoval, kje bomo hodili, kaj videli, se vozili in ogledovali zanimivosti, ki so pred nami. V pristanišču Ashood nas je čakalo kar 21 avtobusov. Skoraj vsi potniki smo imeli isti cilj. Vsi avtobusi so bili polno zasedeni in spet vsak s svojim vodičem. Policija spredaj, 21 avtobusov, policija zadaj, konvoj se je vil vse do mesta Jeruzalem. Med vožnjo smo slišali marsikaj zanimivega, dobri dve uri sta kar hitro minili. Prvi postanek je bil na vrhu hriba, kjer je bil enkrat pogled na staro v obzidju mesto **Jeruzalem**, eno najstarejših mest na svetu, ogled okolice in Olske gore. Z avtobusom smo se spustili vse do ogleda cerkve Agony, tudi notranjosti, cerkev Marije Magdalene, cerkev Marijinega zaspanja, Rusko kapelo, Judovsko pokopališče. Videli 2000

let stara oljčna drevesa. Nadaljevali smo pot do samega obzidja in mesta Jeruzalem. Peš pot po Via Dolorosa nas je vodila skozi zanimivosti ogleda grobnic, cerkva, mošej, muzejev različnih kultur in poti 14 postaj križevega pota. Dotaknili smo se skale, v kateri je bil viden odtis Jezusove roke. Ogledali smo si tudi Judovsko četrt z zidom žalovanja – Wailing Wall: moški posebej, ženske posebej. Slišala se je molitev, jok in tudi prošnje, z ročno napisanimi listki, zataknjenimi v to kamnito steno. Dotaknili smo se jo tudi mi. Mlada dekleta so na glas prebirala Sveto pismo Stare zaveze in vzdihovala. V bližini je bil tempelj kralja Salomona, sedaj je tu mošeja Dome of the Rock. Škoda, da je vse tako hitro minilo, komaj zaznaš, je že mimo. Po vsem tem doživetju smo kar na hitro pojedli kosilo v bližnji restavraciji in se odpeljali dalje.

Enkratno doživetje Bethlehem: Vhod in pogled na to obzidje ali cerkev je bilo nekaj drugačnega. Vrsta se je kopičila in morali smo čakati. Počasi smo se zvrstili in tako vse do stopnic, ki so vodila skozi ozko odprtino do votline, kjer so bile jaslice in srebrna zvezda severnica. Z dotikom rok in poljubom smo si za vedno vtisnili v spomin. Menda ni bilo očesa rosnega in srca napolnjenega z ljubeznijo, srečanja s svetim mestom, spomin na Jezusovo rojstvo. Ozrla sem se okoli sebe, ali je to res, da stojim na tem mestu! Pred odhodom iz cerkve smo se še slikali.

Pot nas je peljala nazaj na ladjo, kjer smo se do siteda najedli in odpočili.

Zjutraj smo pripluli v **Port Said ob Sueškem kanalu**. Celodnevni izlet v Cairo in ogled Egiptčanskega muzeja. Avtobus nas je najprej odložil pri Sueškem kanalu. Na ladji po reki Nil smo doživeli presenečenje. Glasba v živo in mlada plesalca sta nam dodala k apetitu odličnega kosila. Ogledovali smo si mesto ob obali in že je bil čas slovesa. Odpeljali smo se v Muzej - dom Kralja Tutnakhama, neprecenljive vrednosti, katere je odkril Howard Carter v Dolini kraljev leta 1922. Ena sama zlata maska –Tutankhamouna tehta 110 kg čistega zlata.

Odpeljali smo se še do zadnje zanimivosti tega starega sveta, do "Great Pyramid Gize" in v ozadju še skrivnostno Sphingo. Kaj bi k temu dodala, v vsem mojem življenju sem mislila, da so **piramide** dlje v puščavi, kot samo 15 minut izven mesta Caira. Stopili smo na rumeni pesek, vroč veter, **občutek puščave!** Da, tudi to smo vsak po svoje doživeli. Nekateri so se ovekovečili na kameli, drugi spet blizu piramid, pa blizu Sphinge. Bila je možnost se splaziti v del piramide po kolenih, pa jih ni bilo veliko.

V vsem tem času srečanja z obiskom krajev ni manjkalo tudi prodajalcev, ki so nenehno ponujali spominčke, hočeš, nočeš, nekaj že moraš vzeti. Skoraj vsi smo si kupili nekaj za spomin. Nadaljevali smo pot skozi mesta in vasi do **Alexandrije**, kar je vzelo dve uri in pol. Na desni strani so bila polja in kanali za vodo, na drugi strani popolna puščava. Videli pa smo, da v tej puščavi enostavno gradijo nova naselja, odpirajo nove predele mesta. Utrujeni od celodnevnega potovanja smo prišli nazaj na ladjo. Že smo povečerjali in se odpravili k počitku. Naslednji dan smo pripluli do **otoka Creta**. Raj na tem svetu ga imenujejo ljudje, ki tam morda bivajo ali počitnikujejo z vsega sveta. Sprehodili smo se, pogledali okolico, še zadnjič kupili, kar se je kupiti še dalo, mislim po kilaži, potem pa nazaj proti Athenam.

Na sami ladji Kristal so nam nudili, kar se je nuditi dalo!!! Ni bilo, da ne bi bilo! Prijaznosti, obilja, zabave, organizacije in potem samega zadovoljstva tudi naših slovenskih potnikov. Poslovili smo se v Athenah, od tam pa vsak po svoji poti naprej proti Sloveniji. Pred odhodom smo se za spomin še enkrat slikali v spomin na izlet in

doživetja - srečanja treh kontinentov od 7. do 18. septembra 2010.

Naj se še enkrat zahvalim v svojem imenu in v imenu Marte in Milana vsem za družbo; bilo je zanimivo, morda naporno, vendar enkratno. Hvala za nepozabno doživetje – hvala družba!

Meta Lenarčič

OUR TRIP TO SLOVENIA

My grandparents decided to take us; me and my two brothers on a trip to Slovenia to show us where they lived and grew up and also to let us personally meet all our relatives in Slovenia. We started saving up our spending money, bought our tickets and a while later left Melbourne. The flight to Slovenia was really boring, squishy and stuffy. It was hard to get to sleep because it was uncomfortable. We stopped at Dubai then Venice. From Venice we got picked up by some of our relatives. Mum, aunty Tania and Jemima came along as well to surprise my grandpa and all the relatives in Slovenia. It was a long drive to our destination, Podnanos, where we met quite a few of our relatives and some nice kids, we named "the hello kids" because they kept greeting us by saying "hello" before we got to know them and becoming good friends with them. They spoke limited English, but also helped us learn to speak some Slovenian.

I liked travelling around all the mountains, along the river Soča and going to all the old castles. I loved Bled, Postojnska Jama and Predjamski Grad. We visited Ljubljana, Koper, Lipica, Nova Gorica, Maribor, Ptuj and other places. I thought Slovenia was interesting and different to Australia. It is a very pretty country. Sometimes Iris, my Slovenian cousin, and I got a bit confused about what we tried to say, but eventually we figured it out. All the family made us feel like we were at home. Each few days we would record in our diaries what we had done.

Soon enough we drove to my grandmas village, Hranjigovci near Ormož. We met the rest of the family over there. We explored around the country side, climbed up the big, steep hill to where my grandma had to walk to school. We saw all the domestic animals being fed, and taken care of.

My favourite things and parts of the holiday were the yummy donuts from Trojane, hiking to the church, meeting the family for the first time, having parties that included a lot of singing, dancing and someone always playing an accordion. Grape harvesting was also a new experience, where all the relatives were present, and witnessing the making of wine. The freedom of riding the bikes around the village, exploring the forest, travelling and every thing else, but I really did miss my family in Australia too.

We all had a great time, saw much of Slovenia, met the people our grandparents talk about.

I hope that I can get another great opportunity like this some time in the future as I get older!

Julia Markic-Smith, 10 years old

KAJ JE ZDRAVNICA DOŠTUDIRALA?

Doktorica MELINDA TEE MABBS, FRACP, PhD., ledvična strokovnjakinja, je diplomirala 13. maja 2010 kot doktorja filozofije na univerzi Monash v Melbourneu. Bila je dolga pot.

Njen študij medicine je potekal na melbournski univerzi od leta 1990 do 1995. Po končanih petih letih študija je diplomirala kot zdravnica. Delala je kot Registrar v bolnišnicah Royal Melbourne, Monash Medical Centre in v Alfred Hospital. Tam je leta 2002 naredila kvalifikacijo za ledvične bolezni, nefrologija. Nato je začela študirati na Monash Medical Centre

peritonealno dializo za bolnike, ki so oboleli za ledvičnimi boleznimi.

Med tem časom je našla čas tudi za družino. Ima dva otroke, hčerko, ki ima tri leta in pol ter fantka, ki je star eno leto in tri mesece. Njen partner doktor Terry Wu je tudi zdravnik, specializiral se je za rekonstruktivnega in plastičnega kirurga. Nadaljevala je delo v polovičnem delovnem času v bolnišnici Monash, kjer je negovala bolnike, ki so imeli presaditev ledvic. Dejala je: »Imajo težke zdravstvene probleme, šli so skozi življenjske spremembe po operaciji presaditve ledvic.«

Ljudje bi storili veliko dobrega, če bi postali ledvični darovalci (kidney donors) in se registrirali. Posebno po smrti, ko jih ne potrebujemo več. S tem

lahko rešimo življenje in spremenimo način življenja bolnikom. Mnogi lahko zopet hodijo v službo, imajo družino in prispevajo svoj delež družbi. To je nov začetek za te ljudi.

Melinda je vnukinja dr. Mihaela in Berte Colja; oba sta že pokojna. Imigrirala sta v Avstralijo februarja 1958. Dr. Colja je bil prvi slovenski zdravnik v Avstraliji. Rojen je bil v Braniku. Dr. Colja in njegova žena Berta sta pokopana na slovenskem starem delu pokopališča Rookwood v Sydneyu. Njuna hči, dr. Tatjana

Colja, je s svojim možem, dr. Linglee, opravljala zobozdravstveno dejavnost v East Keilor v Melbourneu; sedaj sta oba že upokojena.

Čestitke mladi uspešni zdravnici dr. Melindi Tee in seveda njeni mami dr. Tatjani in očetu dr. Linglee. Lepo je slišati, kako se tudi medicinsko znanje prenaša iz roda v rod v družini Colja in Tee. Za praznike se bomo gotovo kaj videli v Kew in si bomo ponosno stisnili roko!

p. Ciril – nekdanji pacient dr. Mihaela Colja v Sydneyu in tudi zobozdravnice dr. Tatjane Colja-Tee v Melbourneu.

VAŠI DAROVI:

ZA BERNARDOV SKLAD: \$500: Dušan in Saša Lajovic. **\$100:** Katie Dodig. **\$60:** Ema & Lojze Kovačič. **\$50:** dr. Tatjana Tee. **\$45:** Frank Plut. **\$40:** Stane Zemljak. **\$30:** Erna Mežnar, Alojz Toš. **\$20:** Marjana Skubic, Ivica in Peter Kropce, Slavka Kruh, Lojze & Marija Cvetko, Maria Boelčkey, Werner Remšnik, Franc & Matilda Kovačič, Paula Grlj, Marta Suša, Alojzija Medved, Marija Rogelj. **\$10:** Paulina Lenarčič, Vida Vojvoda, Karl Bevc, Paula Humar, S. Valentan, Ivanka Bajt, Francka Kotnik, Marija Kogovšek, Alojz Fabjančič, Marija Kromar, Renato in Slavka Ivančič, Herman Muster, Ivan Vodopivec, A&T Ferfila. **\$5:** Jadranka Rutar, Alojzija Gosak.

ZA LAČNE: \$40: Alojzija Gosak. **ZA MISIJONE: \$500:** N/N za šolanje Gideona. **\$100:** Marko Zitterschlager, Jože in Milka Brožič (namesto božičnih voščilnic), Marija Rogina, Janez Šveb. **\$50:** Marija in Tone Brne, Tončka Stariha in Anica Konda, Ivanka Bajt (namesto božičnih voščilnic). Milka Stanič (akcija MIVA). **ZA SALOMONOVE OTOKE: \$100:** Janez Šveb. **\$30:** Feliks Grandovec. **ZA KAPELICO V TA PINU: \$20:** Feliks Grandovec.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

“**ZAHVALNA NEDELJA** nas še posebej spomni, da smo dolžni zahvalo Bogu Stvarniku, od kogar *‘prihaja vsak dober dar in vsako popolno darilo’* (Jak 1,17). On nas s svojo neizmerno dobroto vedno znova preseneča z novimi milostmi in sadovi zemlje.

Bogu hvala za leto izrednih milosti škofijskega evharističnega dne in vseslovenskega EVHARISTIČNEGA KONGRESA ter za nove duhovne poklice. Zahvaljevati se moramo celo za različne preizkušnje, ki jih Bog obrača v dobro, ko nam odpira oči in širi srce za razne stiske bližnjega.”

msgr. ANDREJ GLAVAN, škof, Novo mesto

OB ZAHVALNI NEDELJI se Vam, dragi rojaki, patra Darko in Valerijan zahvaljujeva za Vašo dobroto, molitve, pomoč, sodelovanje pri bogoslužju v naši cerkvi in delo okrog nje in na drugih področjih, za sadove zemlje in dela Vaših rok, darove in pozornosti. Bog, ki vidi v vsako srce, naj povrne vsem.

Zahvalno nedeljo smo pri nas obhajali teden kasneje, 14.11.2010, ker se prvo novembrsko nedeljo zberemo pri naših rajnih pri sv. maši v kapeli Kristusovega vstajenja v novem mavzoleju v Rookwoodu, kjer se nam redno pridruži kar nekaj naključnih obiskovalcev, ki so zelo navdušeni, zlasti nad lepim petjem našega mešanega pevskega zbora, homilijo pa patra tudi pripraviva v obeh jezikih. V znamenje hvaležnosti smo se najtesnejši sodelavci, pevci obeh zborov, člani delovnih skupin, naši katehistinji, prostovoljci in patra Darko in Valerijan zbrali polnoštevilno zadnjo soboto cerkvenega leta na Slovenskem društvu Sydney **k zahvalnemu kosilu**.

Vreme je bilo lepo, kosilo odlično, družčina prav tako. Bog povrne tudi za to!

PRED NAMI STA SPET ADVENT IN BOŽIČ.

Že prvi četrtek v adventu, 2.12. bomo priredili srečanje za bolnike in upokojece. Ker je prvi čas v cerkvenem letu zelo kratek, je lahko za nas, ki spremljamo naše brate in sestre, lepa prilika, da poskrbimo pravočasno tudi sami za spravo z Bogom in med seboj, za sam zakrament sprave (sveto spoved), za to, da uredimo, kar je še potrebno, za naše boljše medsebojne odnose in Bog ljubezni in miru bo v resnici prebival med nami. Mi pa si bomo lahko brez sramu spet pogledali iz oči v oči, od srca do srca.

MIKLAVŽ je z veseljem obljubil, da pride spet med nas **prvo nedeljo v decembru, 5.12**. Naši otroci bodo nastopili pri sv. maši v cerkvi pred sklepnim blagoslovom, srečanje z našim velikim prijateljem pa bo potem v dvorani. Poleg daril, upamo, se bomo otroci in odrasli potrudili posamič in skupaj, da bo kar se da lepo vzdušje. Ko sva patra povabila Miklavža na obisk, nama je povedal, da je našel kar nekaj pridnih otrok in odraslih, vendar pa marsikatero mlade in mlade po srcu že leta in mesece pogreša v naših občestvih in pri Božji službi, pri dejavnostih in medsebojni pomoči... Zato si v letošnjem cerkvenem letu osvojimo znano Jezusovo besedo: “Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce” (Mt 6,19). Leto Gospodovo 2011 je za nas nova priložnost, obenem je to leto posvečeno dobroti, solidarnosti in pa prostovoljstvu. Prostovoljcev imamo pri nas kar nekaj, želeli bi si pa še kaj mlajših, zlasti zdaj, ko je ekipa “Re-connect” pripravila uspešen slovenski

– mladinski koncert in druge prireditve ob njem, sedaj pa bo potrebno nadaljevati to poslanstvo, saj moči starejših pojemajo, mlajši pa moramo poprijeti tukaj in sedaj. Koliko stvari in dejavnosti bi lahko znova zaživelo, če bi bilo vsaj nekaj volje. Tudi kakšna nova pevska skupina, kot je spet zaživel zbor Zarja za naš koncert. Igralska družina bo vesela novih mlajših članov poleg dosedanjih, saj že dolgo nismo mogli igrati. Pevski zbor že ugotavlja višjo povprečno starost. (!!!!?) Pastoralni svet smo izbrali za naslednjih 5 let, radi bi pa pridobili še kakšne predstavnike, da se bo lahko to mogočno drevo razraslo naprej, kot je treba in kot se spodobi. Če si ne krepimo volje, tudi dobra volja ni tista ta prava. Apostol Pavel piše o Cerkvi, skrivnostnem Kristusovem telesu, katerega udje smo: "Če en ud trpi, trpijo vsi udje" (1 Kor 12,26). Še več. Kako se šele pozna, če je ta ali oni nereden, ali zataji ali ga ni dolgo blizu ali sploh ne več. Kmalu tudi drugi, vključno patra, ne moremo v redu opravljati svojega poslanstva za Božjo slavo in naš medsebojni blagor.

OBISK ŠKOFA

DR. ANTHONYJA FISHERJA IN SV. BIRMA

Na stari god sv. Rafaela 24.10., smo obhajali misijonsko nedeljo, družinsko sv. mašo in birmansko slovesnost. Škof dr. Anthony Fisher je šest naših otrok, tri dekleta in tri fante, potrdil v veri in Svetem Duhu, ki je čudovit v svojih darovih. Pri sv. maši je g. škofa pozdravil častni generalni konzul g. Alfred Brežnik. Škof se je v homiliji spomnil tudi naših blaženih Antona Martina Slomška ter novega blaženega Alojzija Grozdeta, ki ga je papež Benedikt XVI. posebej označil kot vzornika in zavetnika mladih. Vsi pa smo hvaležni

Bogu za prvo avstralsko svetnico Mary MacKillop. Birmanka Nicole Samsa je izdelala ličen plakat z njeno podobo, dokler ne bomo dobili slike nove svetle zvezde pod Južnim križem.

SV. BIRMA v Merrylandsu

Na misijonsko nedeljo, 24.10.2010, je naš škof msgr. dr. Anthony Fisher OP pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu podelil zakrament sv. birme šestim našim birmancem. Zakrament so prejeli: NICOLE SAMSA, DEJAN LUKEŽIČ, ADORA CLARA LU, NOAH SKUBLA, BENJAMIN GAŠPERŠIČ, MATEJA LUKEŽIČ. Na zgornjih fotografijah so birmanci s svojimi botri ter birmanke z botricami.

Po sv. maši smo se srečali z našim škofom in se okrepčali v dvorani. Škof Anthony se je opoldne poslovil, ker je šel obiskat svoje domače. Zvečer pa sta odšla s p. Darkom na duhovne vaje v St. Joseph's Centre v Baulkham Hills, ki jih je vodil **Rev. John Chalmers iz Brisbana**, dolgoletni kaplan v bolnišnici v Brisbanu. Bilo nas je 15, z nami tudi upokojeni škof iz Parramatte msgr. Kevin Michael Manning, ki živi sedaj v Glenbrook in pri svojih 77 letih še pridno hodi v naravo, moli, študira in se živo zanima tudi za nas, zlasti za našo sr. Marie Julie Brcar. Prihodnje leto bo obhajal zlato mašo.

Pater VALERIJAN BO PRAZNOVAL 85 LET

V ČETRTEK, 6. januarja 2011, bo naš pater VALERIJAN JOŽEF JENKO OFM, OAM praznoval svoj 85. rojstni dan. Na njegov in naš praznik se bomo naši patri: slavljenec p. Valerijan, p. Darko, p. Ciril in p. Janez, ki delujemo v Avstraliji, gostje iz naše province p. Boris Markež, p. Filip Rupnik, p. Robert Bahčič ter drugi duhovniki zahvalili Gospodu z njim in z Vami pri sv. maši, ki bo ob 10.30 dopoldne.

(Ne pozabite: Praznik Gospodovega razglasenja praznujemo pri nas že v nedeljo, 2.1.2011).

SLOVESNO PRAZNOVANJE 85-LETNICE patra VALERIJANA pa bo **v nedeljo, 9.1., na praznik Jezusovega krsta. Ob 9.30 bo slovesna sv. maša v naši cerkvi sv. Rafaela in po sv. maši samopostrežno kosilo v naši dvorani. Ob tej priložnosti pripravljamo tudi razstavo.**

Poleg p. Valerijana praznujejo še nekateri drugi naši patri: Pater JANEZ TRETJAK je 21.8. letos praznoval 65. rojstni dan, p. TOMAŽ MENART je 2.12. praznoval 70. rojstni dan, p. LAVRENCIJ ANŽEL bo 1.2.2011 dopolnil 70 let, p. FILIP RUPNIK pa teden kasneje, 8.2., 80 let. Pater CIRIL je letos praznoval 30. obletnico duhovništva, p. JANEZ bo naslednje leto praznoval 35-letnico duhovništva. Pater Valerijan bo v maju 2012 praznoval svojo BISERNO MAŠO – 60 LET DUHOVNIŠTVA.

Pater FILIP RUPNIK, ki se bo pridružil praznovanju, bo pristal na sydneyskem letališču Kingsford Smith v ponedeljek, 3.1.2011 zjutraj in bo ostal z nami do petka, 28.1.2011 popoldne.

NAPOVEDNI KOLEDAR

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Srečanje bolnikov in upokojencev bo v četrtek, 2.12.2010. Ob 10.00 dopoldne molitev v cerkvi, ob 10.30 sv. maša in potem srečanje v dvorani. Miklavževanje bo prvo nedeljo v decembru, 5.12., po sv. maši.

Božično devetdnevno bomo začeli v četrtek, 16.12., pri sv. maši, ki je ob 10.30 dopoldne. Druge dni bo devetdnevna pri rednih sv. mašah ob 7.00 zvečer, razen v nedeljo, 19.12., ko je sv. maša ob 9.30 dopoldne, v četrtek, 23.12., ko je ob 10.30 dopoldne, v petek, 24.12., pa bo sv. maša ob 7.00 zjutraj – ta dan večerne sv. maše ne bo.

Božično spoved lahko opravite vsak dan pred sv. mašo, čez dan po dogovoru. Poskrbimo, da bodo naši bolni in ostareli rojaki, ki ne morejo priti k bogoslužju, prejeli zakramente, in obiščimo, pokličimo jih tudi sami, napišimo jim božično voščilnico.

BOŽIČ – praznik Gospodovega rojstva bomo začeli s svetim večerom, ki ga obhajamo v naših družinah in domovih. Skupno praznovanje v naši cerkvi bomo začeli **s kratko božičnico ob 11.40 zvečer.** - Cerkev bo odprta od 11.00 zvečer dalje. Odpravimo se dovolj zgodaj, da se bomo v redu posedli in čimbolj srečali z Gospodom v molitvi, tišini, zbranosti. Potrudimo se, da bo Božja hiša hiša molitve, da v Božji hiši ne klepetamo, zlasti še na tako globok praznik, kot je rojstvo našega Gospoda Jezusa. Naj bo čas za klepet zunaj, saj nas poleti ne bo zeblo, po sv. maši pa je priložnosti za voščila, srečanja in klepet več kot dovolj.

Opolnoči bo slovesna sv. maša polnočnica, pri kateri poje mešani cerkveni zbor. Drugi dve sv. maši bosta ob 8.00 zjutraj in ob 9.30 dopoldne. V nedeljo, 26.12., je PRAZNIK SV. DRUŽINE in ŠTEFANOVANJE – praznovanje 20. obletnice slovenskega plebiscita in odločitve za samostojno, neodvisno državo Republiko Slovenijo. Sv. maša bo v naši cerkvi kot običajno ob 9.30 dopoldne. **ŠTEFANOVANJE v naši dvorani bo letos – ker je nedelja – že po sv. maši:** ob 11.00 dopoldne proslava slovenskega državnega praznika v dvorani, skupno kosilo in zabava z glasbo in plesom. Zabeležimo si v koledar že sedaj, da ne bo kdo pomotoma prišel zvečer, in pravočasno si rezervirajmo mize za skupno kosilo in veselo družbo!

FIGTREE – WOLLONGONG

Sv. maše so vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

V decembru bo redna sv. maša na 2. nedeljo v mesecu, 12.12., ko obhajamo 3. adventno nedeljo. V petek, 24.12., na sveti večer, bo zgodnja božična polnočnica ob 8.00 zvečer.

V nedeljo, 26.12., ne bo sv. maše.

Na novo leto, 1.1., in v nedeljo, 2.1., ko praznujemo Gospodovo razglasenje, bosta sv. maši obakrat ob 5.00 popoldne.

V letu Gospodovem 2011 naša cerkev vseh svetih praznuje svojo 100-letnico. Na pročelju cerkve je ohranjen temeljni kamen, ki je bil vzidan 13. maja 1911. Za ta jubilej smo naročili novo sliko sv. Marije od Križa - Mary MacKillop, da jo bomo imeli tudi v naši cerkvi. Blagoslovili jo bomo ob našem jubileju v mesecu maju, ali kasneje ob žegnanju ali drugi primerni priložnosti, o čemer boste obveščeni. Za zdaj toplo vabimo sorojake in naše dobrotnike, da nas podprete. – Prav tako lahko rojaki darujete ob pogrebih pokojnih namesto cvetja in sveč. Svoje darove oddajte ali pošljite predsedniku Ivanu Rudolfu, kjer dobite vse potrebne informacije.

CANBERRA – GARRAN

Na zadnjo nedeljo starega cerkvenega leta, praznik Kristusa Kralja, smo se zbrali k molitvam za rajne. Pri sv. maši se nam je pridružil sedanji začasni odpravnik poslov dr. Zvone Žigon, ki nas je prvič obiskal v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu.

V decembru sta sv. maši na 4. adventno nedeljo – 3. v mesecu, 19.12., in na Božič, obakrat ob 6.00 zvečer.

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 16.1., 20.2., 20.3. (Canberra Day je v ponedeljek, 14.3.2011.) - V aprilu bo sv. maša samo na veliko noč, 24.4., ob 6.00 zvečer (v nedeljo, 17.4., ni sv. maše!).

NEWCASTLE – HAMILTON

Na zadnjem srečanju po sv. maši v nedeljo, 31.10.2010, smo se odločili, da v decembru **ne bomo imeli** božične slovenske sv. maše, ki je bila predvidena za nedeljo sv. Družine, 26.12. Nekateri naši rojaki bodo zdoma, drugi zaradi bolezni ali starosti ne morejo priti in bi nas bilo

premalo (redno se udeleži slovenske sv. maše od 12 do 15 rojakov). Zato se bomo 26.12. zbrali pri sv. maši pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu in potem na štefanovanju.

Sv. maša v Newcastleu – božična bo na 5. nedeljo v januarju, 30.1.2011, ob 6.00 zvečer.

ZLATA OBALA, CORNUBIA – PLANINKA, BUDERIM, QLD

Sv. maša v Klubu Lipa na Zlati Obali bo na novega leta dan, v soboto, 1.1.2011, ob 4.00 popoldne. Takrat praznujemo osmino Gospodovega rojstva in praznik Božje Matere Marije.

V nedeljo, 2.1., ko praznujemo Gospodovo razglasenje, pa se bomo zbrali na Planinki k sv. maši in skupnemu kosilu. Sv. maša bo ob 10.30 popoldne.

V BUDERIMU na Sončni Obali **odslej ne bomo imeli več slovenske sv. maše**, ker je premalo udeležencev. Zadnjič, ko smo tam obhajali sv. mašo na nedeljo Gospodovega razglasenja, 3.1.2010, so bili od 11 udeležencev samo 3 (trije) Slovenci. Nekateri zaradi bolezni in starosti ne morejo več, drugi so že pri nebeškem Očetu, za marsikatero pa ne vemo, kje so, ker jih že dolgo ni blizu. – Če je volja ljudstva drugačna, nam sporočite in se bomo odločili naknadno.

KRSTI

ANGELINA JOSEPHINE SMITHSON, Kings Park, NSW, rojena 10.6.2010. Oče David Robert Smithson, mati Gail, rojena Twrdy. Botra je bila Dianne Mills, priča krsta Karin Ferguson. – Merrylands – Sv. Rafael, 17.10.2010.

DANIEL PAUL MACULAN, Mt. Pritchard, NSW, rojen 13.4.2010. Oče Paul Maculan, mati Milena, rojena Šprajcer. Botra sta bila Concetta in Adriano Mercuri. – Merrylands – Sv. Rafael, 21.11.2010.

PRVO SV. OBHAJILO

NADIA COVICH, hči Ivana in Margaret, r. Grželj, je prejela prvo sv. obhajilo v župniji Mona Vale v soboto, 18.9.2010.

POROKE

GUY ANTHONY MATTHEWS, 31, sin Ronalda Johna in Diane Joy, r. Kerrigan, in **JULIJANA ŠPEHAR**, hči Rudija in Nade, r. Verzel. Priči sta bili Nathan Temple in Michelle Kukovec. Windsor, NSW - Ž. cerkev sv. Mateja, 23.10.2010.

PETER ANDREAS SIUTZ, 31, sin Alexa Norberta in Gerde, r. Kurnig in **RENEE MIRJANA LETNAR**, 26, hči + Pavleta in Janje, r. Slevvec. Priči sta bili Thomas Alexander Siutz in Tamara Mila Letnar. - Merrylands - Sv. Rafael, 31.10.2010.

THOMAS ANDREW PETRIČ, 33, sin +Jožeta in Danice, r. Novak, in **CHARLOTTE AMY SELDON**, 31, hči Davida Malcolma Seldona in Gayle Lois, r. Beesley. Priči sta bili Trent Clarke in Samantha Pathon. - Merrylands - Sv. Rafael, 6.11.2010.

NAŠI POKOJNI

KARLO MEZGEC je umrl že 6.6.2010 v domu starejših občanov v Yagooni, vendar še ni bil omenjen v naših Mislih. Rodil se je 1.11.1930 v Kovčicah, župnija Obrov. V Avstralijo je prišel leta 1954 in je delal v raznih tovarnah. Poročen je bil z Nerino, rojeno Jerman, ki je doma iz Rodika. Poleg žene zapušča hčerko Ireno, ki je poročena z Janezom Boštjančičem, hčerko Michelle, ki je poročena z Angelom Velardom, vnukinji Katrino in Monico, in dve sestri: ena živi v Mariboru v Sloveniji, druga, mlajša, pa v Parizu. Karlo je zadnja leta bolehal in je štiri leta bival v domu počitka. Žena ga je vsak dan pridno obiskovala, pater Valerijan pa mu je večkrat podelil zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v petek, 11.6.2010, na praznik Srca Jezusovega, nato je bil pokojnik upepeljen v Rookwoodu.

JOŽE GABRIEL je umrl 9.10.2010 v bolnišnici v Concordu. Rojen je bil 17.2.1931 v Gorenji vasi pri Kanalu ob Soči. V Avstralijo je prišel leta 1951 in se zaposlil najprej v kamnolomu. Poskusil se je tudi kot rudar in je kopal opale v Lightning Ridge-u. Nato je delal kot oblikovalec plastike v Homebushu, kot gradbenik in oblikovalec kovin. Pomagal je graditi železniški predor v Sandy Hollow, NSW. Nazadnje je delal v tovarni gospodinjskih aparatov Sunbeam. Leta 1953 sta se poročila v Sydneyu z Marijo Grohar iz Podbrda. Žena Marija in sin Stanko sta že pokojna, žena je umrla leta 1987. Jože zapušča sina Milana in hčerko Magdo, vnuke Rhondo, Vanesso, Harringtona, Marka, Loro, Panio in Joshua. Pogrebno sv. mašo smo

obhajali 13.10.2010 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato je bil pokojnik upepeljen v Rookwoodu.

ZDRAVKO VALENCIČ je umrl 13.10.2010 prav tako v bolnišnici Concorde. Rojen je bil 28.10.1935 v Javorjah pri Ilirski Bistrici v župniji Hrušica, staršema Ivanu in Ivanki, rojeni Ljubič. V Avstralijo je prišel leta 1954. Dne 8.4.1961 sta se v katedrali St. Mary's v Sydneyu poročila z Drago Kuščer, ki je doma iz Borjane. Zdravko je bil po poklicu vodovodni inštalater in je delal za železniško upravo, kjer mu je azbest načel zdravje. Bil je dejaven član in balinar Kluba Triglav in pevec v tamkajšnjem moškem zboru, skupaj so šli tudi na pevsko turnejo v Slovenijo. Družina je prav tako nekajkrat obiskala Slovenijo, nazadnje lansko leto. Zdravko je kmalu potem začel bolehati in je po desetih mesecih dotrpel. Poleg žene zapušča otroke Petra Johna z ženo Sally, Daniela Josepha z ženo Tereso in hčer Sonio Mario, ki je poročena s Stevenom Wongom, vnuke Lucy, Sophie, Mio, Lukea, Alexa, v Nemčiji pa brata Željka. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 19.10.2010 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, očetu je spregovoril v slovo sin Peter. Zdravko počiva na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

ANTON BUTINAR je umrl 11.11.2010 zjutraj v bolnišnici Braeside v Fairfieldu. Rojen je bil 29.3.1934 v Podgradu pri Ilirski Bistrici kot sin Antona in Ivanke, rojene Stanič. V Avstralijo je prišel oktobra 1954. Bil je nekaj časa zaposlen v hidrocentrali v Snowyju. Po poklicu je bil obdelovalec kovin in varilec. Poročen je bil z Bernardo, rojeno Baša, ki je doma z Bača pri Knežaku. Poleg žene zapušča otroka Helen in Williamia, vnuke Izabelo, Richarda, Stephanie in Edwarda ter svakinji Valentino in Angelo. Sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v torek, 16.11.2010. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

LUDWIG ŠMUC je umrl v Girraweenu, NSW, 05.11.2010. Rojen je bil 15.7.1930 v Ljubljani. Mladost je preživel v Šentvidu nad Ljubljano. V Avstralijo je prišel 19.12.1949. Poročen je bil s Traudi, r. Tomović, ki je doma iz Maribora. Poleg žene zapušča 8 vnukov. Sv. mašo so obhajali v župnijski cerkvi sv. Antona Padovanskega v Toongabbieju, pokopan je na katoliškem pokopališču v Rookwoodu (St. Patrick's Section).

VOŠČILO ZA BOŽIČ IN NOVO LETO

"Dragi bratje in sestre, to je novost evangelija: Jezus se je učlovečil, postal je eden izmed nas, da bi nam razodel Očetovo obličje, ki je Ljubezen." (kardinal Tarcisio Bertone v homiliji pri sv. maši na Slovenskem evharističnem kongresu v Celju, 13.6.2010).

**Naj nam novorojeni Odrešenik prinese znova radost in mir,
ki ga je prinesel v sveti noči v Betlehemu.**

p. Darko in p. Valerijan

Iz Kluba Triglav - Panthers

Piše Martha Magajna

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2010

PRIZNANJE STAREJŠEMU DRŽAVLJANU LETA 2009 IZ VERSKEGA SREDIŠČA MERRY- LANDS JE PREJEL HERMAN ŠARKAN

Herman Šarkan je bil doma v Prekmurju, v vasi Domojinci, kot najmlajši od petih otrok. Leta 1956 je šel s skupino prijateljev čez mejo v Avstrijo in nato v letu 1957 v Avstralijo, v kamp Greta. Kmalu si je našel delo v Sydneyu in leta 1961 na proxy poročil dekle iz domače vasi. Gizela je prišla v Avstralijo leta 1963 in uredila sta si dom v Merrylandsu, kjer Herman še vedno živi s sinom Petrom, medtem, ko je Gizela umrla leta 2007. Vsa Šarkanova družina je vedno sodelovala pri delu v slovenski skupnosti, najprej pri Slovenskem društvu Sydney in pozneje v Verskem središču Merrylands. Herman je pomagal pri gradnji cerkve in dvorane in preko 30 let pomagal pri svetih mašah pri pobiranju prispevkov, vzdrževanju in popravilih pri cerkvi in pri vsakem drugem delu, ki je bilo potrebno. Pripravljal je cerkev in dvorano, serviral v baru, sodeloval v procesijah, pripravljajl časopis Rafael in z lastnim avtom služil kot šofer za obiskujoče duhovnike ali druge visoke obiske. Z ženo Gizelo sta dolga leta oskrbovala cerkev s cvetjem iz svojega vrta in s hrano za obiskovalce. Tudi sina Petra sta vzgojila, da je bil že od najzgodnejših let aktiven v slovenski skupnosti, ko je najprej obiskoval Slomškovo šolo in kasneje nešteto let služil kot ministrant pri sveti maši, plesal v folklorni skupini in sodeloval pri Igralski družini Merrylands. Herman je še vedno vseskozi v veliko pomoč našim duhovnikom v Verskem središču Merrylands in je lahko za vzor vsem drugim članom slovenske skupnosti.

PRIZNANJE PROSTOVOLJCEMA LETA 2009 ZA VERSKO SREDIŠČE MERRYLANDS: TEJA IN IVO BAVČAR

Ivo Bavčar bil rojen v Ajdovščini na Primorskem. Po vojni je preživel dve leti v Nemčiji in Italiji, nakar je prišel v Avstralijo, kjer je najprej delal v gozdovih Zahodne Avstralije, nakar se je pridružil svojim staršem Ivanu in Frančiški v Sydneyu. Leta 1960 se je vrnil domov, da

bi si našel slovensko dekle za ženo. Imel je srečo, da je **v domačem kraju našel Dorotejo**, v katero se je zaljubil in leta 1960 sta se poročila in prišla v Avstralijo. Živela sta v Fairfieldu in kmalu sta se vključila v Slovensko društvo Sydney, kjer je Ivo nekaj časa bil tudi predsednik društva. S tremi otroki, Mirjam, Judito in Bogdanom so se bolj povezali z Verskim središčem Merrylands, kjer je bila Teja dolga leta članica pevskega zbora in tudi pomagala pri pripravljanju hrane. Tudi obe hčerki in vnuki so vsa leta bili in so še vedno vključeni v aktivnosti v Verskem središču. Obe hčerki sta bili članici mladinskega pevskega zbora, Mirjam je igrala orgle v cerkvi, kadar je bilo potrebno, pela v slovenski glasbeni skupini in sodelovala v slovenskem TV programu na kanalu 31. Vnuki obiskujejo Slomškovo šolo in pogosto nastopajo na proslavah in drugih prireditvah Verskega središča, ki jih običajno pomagajo pripraviti njihove matere, Mirjam in Judy.

Ivo in Teja Bavčar vedno sodelujeta pri aktivnostih molitvene skupine, že davno pa sta prevzela odgovornost za okrasitev cerkve in dvorane s pripravo in pletenjem vencev, katere vedno organizirata za vse velike svečanosti. Cela družina se lahko šteje za ene od najmočnejših stebrov naše verske skupnosti. Vsakih nekaj let tudi obiščeta

domovino, vendar se vedno vračata v Avstralijo, na katero jih vežejo otroci in vnuki.

Ivo in Teja že skoraj štirideset let spremljata patre v Newcastle za službo božjo, kadar je ta na sporedu. Ivo pomaga kot šofer, Teja pa skrbi za čitanje beril in prošenj ter za petje med mašo. Za vso trdo delo in pomoč slovenski skupnosti skozi desetletja, si resnično zaslužita priznanje.

IZLET OD NOWRE

PA DO GREENWELL POINTA Z LADJO

V mesecu oktobru smo najprej obiskali Kiamo, skozi katero vodijo vse poti na južno obalo in v lepem sončnem jutru smo se podprli s kavo, pecivom in kozarčkom močnega in uživali v razgledu na mirno, s soncem obsijano morje. Tako mirno, da je slavna luknja v Kiami samo malo pokazala včasih tako nevarne stebre vode, ki jih morje in valovi z vso silo poženejo v višino. Nadaljevali smo pot do Nowre, kjer smo se vkrcali na ladjico in se odpeljal po široki reki Shoalhaven River do naselja Greenwell Point, kjer so nam v klubu postregli z imenitnim kosilom v obliki kitajskega banketa. Na poti nazaj smo se ustavili v mestecu Berri, kjer lahko najdete veliko število trgovin z domačimi obrtnimi izdelki, mi pa smo si privoščili kavo in – mmmm - kako dober gelato - domač sladoled, preden nas je pot pripeljala nazaj domov do kluba Triglav Panthers, kjer se je večina zadovoljnih popotnikov že prijavila za naslednji izlet, novembra v Hunter Valley.

MELBOURNE CUP

Kakor vsako leto smo se tudi letos zbrali v Klubu Triglav Panthers na prvi torek v novembru, ko se ustavi vsa dežela, da bi videla, kateri konj bo najhitrejši. Za večino prisotnih žensk je bila to

Na krovu ladje.

priložnost, da posedimo v družbi, poklepečemo in pogledamo, katera ima najlepši ali vsaj najbolj originalen klobuk. Stave na konje so bile bolj podobne loteriji, saj pri »Sweepu« ni izbire, na katerega konja staviš, ampak dobiš ime, ki si ga izvlekel iz posode, potem pa je odvisno od sreče, katerega konja si dobil. Jaz nimam sreče ne s konji, ne s klobuki, zato pa smo preživeli prijetno popoldne s prijatelji.

Poslikani otroci na igrišču.

DRUŽINSKI DAN V MESECU NOVEMBRU

Vsako drugo nedeljo v mesecu je v Klubu Triglav Panthers družinski dan, ko se je v klubu zbrala množica družin z majhnimi otroki, ki jih je bilo nato polno igrišče, gumijasti grad, dvorana, kjer je nastopal čarovnik in dvorišče, kjer je mlada umetnica poslikala obraze, otrok, da so bili podobni muckam, cvetkam, metuljem in drugim fantastičnim bitjem.

Klobuki za dirke.

**Birmanka
Nicole
Samsa
z birmansko
botro Eileen.**

SLAVJE PO SVETI BIRMI

Potomka tretje generacije dveh slovenskih družin, ki spadajo med najmočnejše graditelje Kluba Triglav, Fabjančičevih in Samsovih, NICOLE SAMSA je s svojo družino praznovala sveto birmo v Klubu Triglav. Nicole je hčerka Sandre in Dušana Samsa in njen brat Daniel je pred kratkim zastopal Avstralijo v mladinskem tekmovanju v balinanju na svetovnem prvenstvu na Reki.

SLOVO OD PRIJATELJEV

V zadnjih nekaj tednih smo v našem klubu izgubili kar štiri člane, ki so bili vsi tudi svoj čas člani naše balinarske sekcije: **MARIJA KRANČIČ, JOŽE GABRIJEL, ZDRAVKO VALENČIČ in GEORGE ANDRETIČ.** Kakor kamenčki v mozaiku je vsak od njih predstavljal delček naše skupnosti, prijatelje, ki jih bomo vsi zelo pogrešali. Odšli so v boljše življenje in ni se jim več treba bati grozljive besede "CANCER". **Mir Vam bodi, prijatelji!**

Pogreb Zdravka Valenčiča.

MISLI V LETU 2011 in 2012

MISLI bodo v letu 2011 izšle šestkrat – vsak drugi mesec; se pravi kot dvomesečna revija, s čimer smo pričeli leta 2007. Vstopili bomo v 60. leto našega nepretrganega izhajanja in bomo večkrat objavili kaj zanimivega s preteklih let. V letnik 60 bomo vstopili z večjim formatom, toda, da bi imeli vse Misli v barvah skozi vse leto, imamo premalo finančnih sredstev. Upajmo pa, da bo lahko vsaj ena praznična številka vsa v barvah. Če pa bi dobili kakšne izredne dobrotnike - sponzorje za praznični letnik, potem bi se lahko vse leto res smejali v barvah!

V letu 2011 bo naročnina še vedno \$40 za naročnike v Avstraliji, za tiste pa, ki Misli dobivate izven Avstralije po letalski pošti, je naročnina \$80.

Seveda s tem ne moremo pokrivati vseh stroškov priprave, tiska in pošte, ki se celo večkrat med letom povečajo, zato se še kako **hvaležno priporočamo dobrotnikom, ki prispevate v TISKOVNI SKLAD PATRA BERNARDA.** Brez teh darov bi morali že zdavnaj končati z izhajanjem, o čemer je že večkrat celo pred desetletji pisal pokojni pater Bazilij.

Ker nekateri plačujete za par let naprej, naj povemo, da bomo morali **naročnino za leto 2012 povečati. Naročnina za Misli za leto 2012 bo \$50, letalsko \$100, toda za leto 2011 ostane, kot je zapisano zgoraj.**

Hvala za Vaše razumevanje in podporo!

p. Ciril A. Božič OFM, urednik in upravnik Misli

Dogodki in praznovanja na Slovenskem društvu Sydney

Poroča predsednik Štefan Šernek

23. oktobra 2010 sta se poročila na našem društvu **Pavel in Rita Falzon z Malte**. On je bobnar ansambla Alpski odmevi. Želimo jima veliko sreče v novem življenjskem obdobju.

24. oktobra je bil pri sveti birmi sin Judite in Franka Skubla. Praznovanje je bilo na našem društvu. Želimo mu, da bo bil zdrav, vesel in zaveden katoličan.

Na Martinovo, 07.10.2010, smo imeli prekmurski piknik, ki je bil zelo uspešen. Bila nas je polna dvorana. Imeli smo prekmurske dobrote vseh vrst: prekmurske gibanice, krapce, potice, krofe, reteše..., bograš, bujto repo s kašo in mesom, pečenke, prašička na ražnju, čevapčiče, kranjske klobase, kukoško juho ...

Lepo se zahvaljujem našemu šefu kuhinje Jožetu in Micki Nemeš ter vsem kuharicam, ki so pripravljale in postregle naše obiskovalce. Prav tako hvala vsem Prekmurkam, ki so napekle in darovale svoje dobrote za naš piknik:

Helena Zdravec, ki je skuhala bujto repo, Ana Šernek, Liza Kociper, Ivica Kornhouser, Gizela Špiclin, Micka Kinkela, Marička Kolar, Milka Jambrovič, Marička Godec, Kristina Korpar, Angela Trstenjak. Prav iz srca se hvala vsem našim pridnim ženkam, ki so mi izpolnile moje želje in prošnje.

Na ta dan smo imeli tudi pokušino vin. Imeli smo 13 proizvajalcev. Med njimi je bil tudi Avstrijec. Tri najboljša vina so bila nagrajena z denarno nagrado. Prvo mesto je dobil naš rojak Ricardo, prejel je \$50 za belo vino; drugo mesto je zasedel Jože Lah in njegov prijatelj Mirko za rdeče vino, dobila sta \$35; Karlo Lenarčič je dobil \$15 za tretje mesto, prav tako za rdeče vino. Hvala vsem sodelujočim, ki

so omogočili, da je vse tako lepo izpadlo.

S pogumom naprej!

Gospa GIZELA ČANDOR je praznovala svoj 70. rojstni dan s svojimi prijatelji in znanci. Draga Gizela, odbor društva čestita in želi še mnoga srečna leta.

Generalni sestanek smo imeli v nedeljo, 14.11.2010, ob 3. uri popoldne (*fotografija spodaj*). Ni veliko sprememb v odboru. Preteklo leto smo imeli 12 odbornikov, za leto 2011 jih imamo 10. Nihče izmed članov se ni javil za v odbor, kaj šele za predsednika? Ni bilo mogoče izbrati predsednika odbora, da bi vodil volitve. Prosil sem 6 ljudi in vsi so mi dali košarico. In tako sem moral sam prevzeti akcijo, da sem priklical novi odbor. Vprašali so me, da prevzamem vodstvo odbora ali pa vsi odstopijo. **Tako sem ponovno prevzel vodstvo društva**, čeprav moje zdravje ni najboljše. Ko sem se pritoževal, da me vse boli, kolena, križ, ne slišim dobro, ne razumem dobro, so se vsi začeli smejati. Videl sem, da ne bi bilo nobenega napredka, če bi šel ven iz odbora. In sem poklical ženko, no pridi tudi ti v odbor. No, tako sem spet predsednik in voditelj edinega slovenskega društva v Sydneyu za leto 2011.

Prav vsem članom in prijateljem SDS se zahvaljujem za vso pomoč in sodelovanje, da zaupajo v mene. Veliko stvari smo izboljšali v klubu in tudi še naprej se bomo trudili, da ne bo naše društvo propadlo, ampak bo napredovalo. Na žalost se naša mladina ne zanima, da bi nam pomagali in bi prevzeli društvo in resnično se sprašujem, kaj bo z našim društvom milijonske vrednosti, ko mi ne bomo mogli več. Ali bo tudi naše društvo prevzel Panthers Club ali Aldi?

IZ KRALJIČINE DEŽELE QUEENSLAND

Na tretjo nedeljo v oktobru nas je obiskal pater Valerijan. Veliko se nas je zbralo v dvorani društva Planinka, ker smo se spomnili tudi **55-letnice društva Planinke.** Pater Valerijan je daroval sveto mašo za vse žive in mrtve sotrudnike, ki so kakorkoli s svojim delom pripomogli k dolgoletnemu in uspešnemu delovanju Planinke. Marica Podobnik nam je lepo predstavila pomen društva za našo skupnost in uspešno dolgoletno tradicijo raznih prireditev. Na ta dan je bila v Rimu razglašena naša prva avstralska svetnica Mary MacKillop, ki je tudi v Queenslandu vzbudila veliko spoštovanja. V Rimu je bil med množico vernikov navzoč Ivan Pišotek. Anica nam je lepo okrasila sliko nove svetnice, katere svetniško življenje je pater Valerijan v pridigi posebno lepo predstavil.

Naslednji dan je pater obiskal še nekaj starejših rojakinj, ki se ne morejo udeležiti slovenske službe božje. Posebno vesela je sprejela patra 98 letna Marija Čeh, ki živi skupaj s svojo hčerko Milko. Marija je še vedno zelo bistrega duha z dobrim spominom in polna dobre volje, kljub temu, da bo kmalu dočakala stoletnico, kar ji vsi iz srca želimo. Zadnja postaja, predno je odšel pater na letališče, je bil obisk pri gostoljubni Mileni Carli, ki je vedno vesela slovenskega duhovnika.

Iz Queenslad State Library sem prejel kontaktni naslov Ulverstone History Museum, od koder so mi posredovali vse podatke njihovega znamenitega Mejačevega spomenika **ULVERSTONE SHRINE OF REMEMBRANCE.** Namreč 28. marca 2010 je tamkašnji muzej skupno z rojakom - **graditeljem Jernejem Bajželjem** na posebni slovesnosti izdal posebno knjižico s fotografijami in podatki tega čudovitega spomenika. Na tej slovesnosti se je zbralo veliko ljudi, katerim je še živeči graditelj Jernej Bajželj predstavil gradnjo tega spomenika, ki je postal glavna znamenitost mesta Ulverstone. Razložil jim je v besedi in slikah, kako je nastal spomenik. »**Nothing like it in the world**« je z mastnimi črkami napisal tasmski časopis The Advocate 29. marca 2010. Lahko smo **ponosni na arhitekta Cveta Mejača in slovenske graditelje** tega znamenitega spomenika, posebno še na g. Jerneja Bajželja, da je širši javnosti to delo uspešno predstavil. Spomenik je izredno velik in se sestoji iz 233 kubičnih metrov betona in 28 ton betonskega železa in je 24,18 metrov visok. Takratna cena je bila 5831 funtov (\$11.662) Spomenik so zgradili večinoma Slovenci že leta 1954. Arhitekt Cveto Mejač, ki je sicer večino svojega dela in časa v Avstraliji preživel v Queenslandu - o gradnji tega spomenika lepo in obširno razlaga v Mislih, junij 1956.

Ivan Pišotek je bil na obisku v svoji rojstni vasi, kjer je obnovil vaško znamenje Križanega.

Anica Cuderman z lepo okrašeno svetnico Mary MacKillop.

Spoštovani!

Nedavno nam je bilo sporočeno, da je **sprememba v društvenem naslovu PLANINKE**, odkar je cestna uprava širila glavno cesto iz 146 Redland Bay Road, CORNUBIA, v novo ime: **146 BEENLEIGH REDLAND BAY ROAD, CORNUBIA QLD 4130**.

Društvo se nahaja nasproti BP garaže (bencinske postaje) na lokalni cesti - Service Road. Lep pozdrav in nasvidenje na naslednji prireditvi.

Mirko Cuderman

Blagoslovljen božič in srečno, zdravo ter uspeha polno novo leto 2011 želim vsem bralcem, predvsem pa še Vam vsem, ki se trudite, da gredo MISLI med rojake tukaj in po svetu.

Mirko in Anica Cuderman, Mt. Mee QLD

POKOJNI:

TILKA GUILDFORD roj. KAJNČ, rojena 2. marca 1921 v Veliki Nedelji, je umrla 6. novembra 2010 v domu ostarelih Nazarine, Deception Bay. Sedaj že tudi s pokojnim možem dr. Georgem Guildford, sta redno, dokler jima je bilo možno, obiskovala slovenske maše in tudi piknike na društvu Planinka. Lokalni župnik Fr. Paul Smithers (oblat of Mary OMI) je Tilki pred smrtjo podelil maziljenje in je tudi zanjo daroval pogrebno sveto mašo. V župnijski cerkvi v Burpengary St Eugen de Mazenot smo se zbrali pri pogrebni maši ožji Tilkini prijatelj in se od nje poslovili, predno je bila upepeljena. Tilko in Georga je 19. decembra 1964 poročil pater Valerijan v St. Francis church v Paddingtonu. Tilka je bila po poklicu bolničarka - v službi v Sloveniji in kasneje v ordinaciji njenega moža Georga.

Tilka se je rada pohvalila s svojo rodno teto Betiko Kajnč – sestro Magdaleno, saj jo ona povezuje s sedaj že blaženo Mati Terezijo iz Kalkute. Mlada Betika Kajnč se je v Zagrebu na študiju spoznala z osemnajstletno Agnes Bojaxhiu iz Kosova (kasneje sestro Terezijo). Odločile so se, da gredo skupaj v misijone in ker je bila Agnes zelo uboga, ji je Tilkina teta Betika Kajnč plačala karto za vlak iz Ljubljane do Anglije, odkoder so potem skupaj potovale naprej na Irsko. Tam so bile sprejete v red misijonske družbe Sister of Loretto. Po nekaj mesecih učenja angleščine in uvajanja v misijonski red so 1. decembra 1928 skupaj odšle naprej v Indijo. V Indiji sta bili sprejeti 23. maja 1929 v noviciat, kjer je Betika Kajnč sprejela ime sestra Magdalena in Agnes Gonxha Bojaxhiu sestra Terezija. Mati Terezija je kasneje ustanovila nov red »Missionaries of Charity«, dočim je sestra Magdalena ostala v isti redovni hiši. Sestra

Magdalena je večkrat poročala o svojem delovanju na misijonih v slovenskem mesečniku Katoliški misijoni, ki so takrat izhajali v Argentini. Sedaj izhajajo v Ljubljani in jih ureja nam že poznani g. prof. dr. Drago Ocvirk. Omenjeno zgodbo skupnega potovanja sester Magdalene in sestre Terezije lahko tudi berete v angleščini v knjigah in na internetnem naslovu:

<http://www.scribd.com/doc/20820830/Mother-Teresa>

Iz brisbanskega dnevnika Courier Mail povzemam glavne podatke o pokojnem **SLAVKU ANDREJU URŠIČU (Jack)**, ki je v domu Hiltop Gardens umrl 3. oktobra 2010. Po privatnem pogrebem slovesu v kapeli pogrebnega zavoda Alex Gow je bil upepeljen. Pokojni Slavko je bil doma iz vasi Mlinsko pri Kobaridu. Bil je 82 let star in zapušča vdovo Kristino, hčerke Ivanko in Mary ter sina Johny in vnukinjo Gabrijelo ter dve sestri v Kobaridu. Živel so v Paddingtonu, rad je obiskoval slovenske sv. maše v St Mary's cerkvi v Sth Brisbanu. Hvala Lojzki Rutar za podatke.

Ravnokar pa je prišla žalostna vest, da je v Mount Isa umrl vsem dobro poznani **FRANC FATUR**. Pokojni Franc je bil eden najzvestejših članov našega društva Planinka, ki je vedno v naprej poravnal društveno članarino. Pri vseh poznanih rojaki je bil pokojni Franc zelo priljubljen in bo tudi zelo pogrešan. Rojen je bil 27. marca 1934 v Zagorju pri Pivki. V Avstralijo je prišel že novembra leta 1954. Umrl je 21. novembra 2010 v Mt. Isa in bo po upepeljenju počival v rodni domovini. Zapušča žalujočo vdovo Rozo ter brata Ivana in sestro Francko v Kanadi ter dva vnuka v Sloveniji.

Naj vsi pokojni počivajo v miru!

Mirko in Anica Cuderman, Mt. Mee QLD

BOCCE CLUB LIPA, GOLD COAST, QLD

Poroča Vlasta Burcul

Oglašam se iz Gold Coast, Bocce Club LIPA in vse bralce revije MISLI lepo pozdravljam. Tudi tukaj pri nas na Klubu LIPA delamo kar s polno paro, saj se kar naprej nekaj dogaja. Oktobrski mesečni piknik ni privabil veliko ljudi, saj smo imeli v tem času ogromno dežja, pa tudi mrzlo je še bilo. Potem, naslednjo soboto, 16. oktobra 2010, smo imeli slovensko mašo, ki jo je daroval pater Valerijan. Moramo mu biti zelo hvaležni, da napravi tako dolgo pot in nas še vedno obišče. Zbralo se je kar dosti ljudi, po maši pa smo malo poklepetali ob kavici in pecivu, ki ga vedno prinesejo naše dobre gospodinje. **V nedeljo, 24. oktobra, smo imeli na klubu Lipa občni zbor.** Izvoliti je bilo treba novi odbor, kar ni bilo lahko, a z malo dobre volje in zvestobe do kluba smo na koncu le prišli do zaključka.

Novi odbor sestavljajo: Predsednica je Irena Jernej, podpredsednik Jože Gjerek, tajnica Vlasta Burcul, blagajničarka Milka Marušič. Člani odbora so Marička Judnič, Sonja in Lojze Buzinel ter Tone Stariha (fotografija spodaj).

Novi odbor bo še naprej prirejal in skrbel za redne mesečne piknike, pa tudi kakšen avtobusni izlet se bo organiziral. Zadnji mesečni piknik je pokazal, da se vse lahko napravi z dobro voljo, piknik je

bil lepo obiskan, ljudje so bili veseli in razpoloženi, frajtonerica je privabila na plesišče kar nekaj parov. V Mislih še nisem zasledila **pokojna MARICO in FRANCA KANONIK.**

V Mermaid Beachu sta imela motel Camelot. Kot mi je znano, je bila Marica Kanonik bolna samo kratek čas. Ko je umrla, se je njen mož Franc Kanonik zdravil v bolnišnici Pindara na Gold Coastu. Bila sta zelo navezana drug na drugega. Ženina smrt ga je zelo pretresla, tako je tudi on po tednu dni po njeni smrti umrl v bolnišnici.

Zapustila sta hčerko in sina, kaj več pa mi ni znano. Če ima morda kdo od bralcev Misli kaj več podatkov, naj jih, prosim, pošlje na uredništvo Misli.

**Ker je to zadnja tiskana revija za to leto
želi BOCCE CLUB LIPA iz Gold Coast vsem prijateljem in znancem
vesele božične praznike ter srečno, v zdravju in zadovoljstvu v letu 2011.**

Rada bi sporočila o smrti mladega Slovenca BRANDANA PATRICKA MAJERJA.

Sicer je to sporočilo zelo, zelo pozno, saj smo ga pokopali že lani, 12. septembra 2009. No, kot se to reče po naše: Boljše kasno, kot pa nikoli! Ker vem, da zbirate seznam za Kroniko naših pokojnih za novembrsko številko Misli. Zato, ker je tako pozno, ne bi navajala drugih podrobnosti, razen nekaj osnovnih podatkov.

Brandan je bil sin zelo verne katoliške družine Majer, kjer se je rodilo 5 otrok. Brandan Patrick Majer je umrl 7. septembra 2009 v Cairnsu v North Queenslandu v tragični smrti. Bil je sin našega dobro poznane rojaka Lojzeta in Moureen Majer.

Rojen je bil v Cairnsu 20. avgusta 1967. Za njim žalujejo oče Lojze in mama Moureen, dva brata in dve sestri. Brandan je bil poročen z Lindo in imata dva sina. Žal za ostala imena ne vem, kako se jih črkuje, saj v pogrebni spominski knjižici niso navedli nobenega imena, razen pokojnikovega. Lepe pozdrave in z Bogom!

Milena Cek, Mareeba, North Queensland

Spoštovana gospa Milena, hvala za Vaše sporočilo in oglasite se še kaj, kako je kaj tam gori pri Vas na toplem severu Kraljičine dežele. Družini Lojzeta in Moureen Majer pa naše iskreno sožalje. - pater Ciril

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Avenue
 WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: 08 8121 3869; 08 8346 9674
 Mobile: 0458 504 122
 Email: tretjakj@gmail.com

ADVENTNI ČAS je priprava na praznovanje Jezusovega rojstva. Vse petke v adventnem času je po utečen urniku dopoldne ob 10. uri sveta maša in molitev za duhovniške poklice. Ob petkih in nedeljah je po sveti maši priložnost za sveto spoved, izven tega časa pa po dogovoru. Na božično vigilijo je priložnost za sveto spoved dopoldne. Pred polnočnico in na sam božič ni spovedovanja. Kdor želi opraviti sveto spoved, bo sigurno našel v adventnem času čas za zakrament sprave. Starši, ne pozabite na spoved otrok. Mnogi starši jemljejo ta zakrament zelo svobodno in to se odraža pri otrocih. Vabim in spodbujam vas, da ste odgovorni pred Bogom za formacijo vesti svojih otrok. Greh je greh - ne moremo, kar ni prav pred Bogom in v odnosu z bližnjim opravičiti z moderno miselnostjo. Zakrament sprave nam pomaga pri pravilni vzgoji naše vesti. Prav je, da se spomnimo, kdaj smo opravili sveto spoved, koliko časa je že preteklo... Vem, da ni lahko poklekniti pred duhovnika in se usesti poleg v spovednici in odkriti, kaj vas bremeni in morda vam ne da notranjega miru. Iskren pogovor v obliki svete spovedi vam bo prinesel notranji mir - in božični prazniki vas bodo notranje napolnili s tiho srečo in blagoslovom. **Nobena darila za božič vas ne bodo notranje napolnila s srečo in mirom - samo srečanje in sprava z Bogom in bližnjim. Zato Vas vabim k zakramentu sprave!**

NA SVETI VEČER, v petek, 24. decembra 2010, bo polnočna sveta maša letos že ob 9. uri zvečer. Pri tej sveti maši bo pel zbor. **Na BOŽIČ bo ob 10. uri praznična maša z ljudskim petjem.** **V nedeljo 26. decembra, na god svetega Štefana, prvega mučenca, je naš praznik SVETE DRUŽINE, zavetnikov našega misijona v Južni Avstraliji.** Ob 10. uri bo sve-

ta maša za vse žive in pokojne dobrotnike našega misijona. Po sveti maši bo v dvoranci samo kava, če bo vroče, bo s sladoledom!

V petek, na starega leta dan, bo dopoldne ob 10. uri sveta maša v zahvalo za vse prejete dobre v preteklem letu.

V soboto, na dan novega leta 2011, je praznik MARIJE, SVETE BOŽJE MATERE in DAN MIRU. Sveta maša bo ob 10. uri za Božje varstvo in Božji blagoslov v letu 2011.

Rojake v MILDURI bom obiskal 13. decembra 2010. Ob 7. uri zvečer bo sveta maša pri Gerdenovih. Pred sveto mašo bo priložnost za sveto spoved. Lepo vabljeni k sveti evharistiji in srečanju!

Na misijonsko nedeljo smo se v molitvi spomnili naših misijonarjev in molili za njihov blagoslov delu. Po sveti maši je bilo kosilo, namenjeno za bogoslovce na Salomonovih otokih. **Med nami je bil profesor dr. Drago Ocvirk, bogoslovec domačin z otokov Gedeon in misijonarka Ana Rici.** Bilo je lepo in doživeto. Naša mala skupnost je nabrala za bogoslovje s kosilom vred 3850 dolarjev, kar je za malo skupnost velika vsota. Upam, da bodo bogoslovci preskrbljeni za eno leto z rižem. Bog pa naj z blagoslovom povrne naši skupnosti. **POKOJNI:**

V mesecu novembru, ko se spominjamo naših rajnih, so umrli kar trije naši rojaki.

ALBIN KOZLOVIČ je umrl 13.11.2010 v Queen Elizabeth Hospital v Adelaidi. Rojen je bil 14.09.1942 v Trseku pri Kopru. Poročil se je v Kopru rosno mlad, 22 let, z Rozo Putina. Leto kasneje sta se z ženo Rozo z ladjo Marconi podala v Avstralijo. Najprej sta pristala v Viktoriji, od tam pa sta prišla v Adelaido leta 1968. Albin se je

zaposlil v tovarni avtomobilov Holden in tam delal vse do upokojitve. V zakonu sta se jim rodila sinova David in Ivan. Pred letom dni so odkrili rakovo obolenje. kljub zdravniški pomoči se je rak počasi širil. 12. novembra so me poklicali na dom, da sem mu podelil zakrament bolniškega maziljenja in ko sem prišel tja, je že čakal rešilec. Pred obredom je Albin šel na vrt, ki ga je z veliko ljubeznijo obdeloval, se poslovil od kučka, nato sem ga mazil in takoj so ga odpeljali v bolnišnico, kjer je naslednji dan v objemu žene in sinov odšel k Bogu. Albin je redno zahajal v našo cerkev in tudi pomagal po svojih močeh. Kar nekaj let bil med pobiralci nedeljskih nabirk. Od pokojnega smo se poslovili v četrtek, 18. novembra 2010. Ob 10. uri smo molili rožni venec, nato darovali mašo zadušnico, zatem smo ga pospremili na njegov zadnji zemeljski dom na pokopališču Dudley Park, kjer čaka vstajenja. Polna cerkev je bila zgovorno znamenje, da je bil Albin priljubljen pri ljudeh in posebej v naši skupnosti. Ženi Rozi, sinovoma Davidu in Ivanu z družino izrekamo sožalje, Albina pa priporočamo Božjemu usmiljenju.

MAURA VODOPIVEC je umrla 12.11.2010 v Queen Elizabeth Hospital v Adelaidi. Rojena je bila v Sloveniji 5.10.1920, živel je v Allenby Gardens S.A. Pogreb je bil 18. novembra 2010 in je pokopana na pokopališču Dudley Park.

MILAN PREŠEREN je bil rojen v Zagradu 30.03.1932. Umrl je 12.11.2010 v Royal Hospital v Adelaidi in bil pokopan v Renmarku 18. novembra 2010. Milan je bil dolga leta kmet na svojem vinogradu in ga je obdeloval z ljubeznijo in čutom pravega Dolenjca do vinske trte, vse dokler se ni upokojil. Takrat je kmetijo izročil Tanji. Kmalu je potrkala bolezen na njegova vrata in tako se je srečal boleznijo srca in z njo živel, in se z njo tudi poslovil s tega sveta. Milan je z ženo Nežko in hčerko Tanjo, kadar sem prišel maševat v Berri, redno prihajal k sveti maši in tudi nato na srečanje v klub. Spominjam se zgodnjih 1980-tih, ko sem neko nedeljo popoldne odšel na pot za Berri v velikem dežju, vetru in pravem zimskem vremenu, sta se samo Milan in njegova žena pripeljala v sveti maši. Tamkajšnji župnik se je čudil, da rojaki iz Berrija, ki so bili blizu cerkve, niso prišli, Milan pa, oddaljen kar precej kilometrov, je prišel. V njem je bil prisoten in živ slovenski čut. Ko so prihajali na obisk škojfe iz Slovenije, jih je Tanja

pozdravila v lepi slovenski narodni noši. Naj bo Milanu Bog bogat plačnik za vse, kar je dobrega storil za družino, slovensko skupnost in za slovenske duhovnike; hvala za vsako njegovo gostoljubje. Bog naj mu povrne z večnim življenjem. Ženi Nežki in hčerki Tanji z družino izrekamo naše sožalje, pokojnika pa priporočamo v molitev!

**Vsem rojakom želim
milosti in notranjega miru polne božične
praznike v novem letu 2011
pa naj vas spremlja Božji blagoslov in zdravje.
Bog z vami!
p. Janez**

Dragi pater in sodelavci pri Mislih!

Sporočam Vam, da je naša mama MAURA VODOPIVEC umrla 12.11.2010 v bolnišnici Queen Elizabeth Hospital v Woodville v Južni Avstraliji, v Adelaidi. Rojena je bila 05.10.1920 v Števerjanu pri stari Gorici v Italiji. Njeno dekliško ime je bilo **MAURA MARRA (MARAŽ)**. Leta 1940 se je v Gorici poročila z Oskarjem Vodopivec. Rodila sta se jima sinova Ivan (Gianni), rojen leta 1941 v stari Gorici, in Edward, rojen v Sloveniji v Šempetru pri Gorici. Do leta 1957 smo živeli tam, potem pa smo šli v Italijo in od tam odšli leta 1961 v Adelaide. Naša mama je bila 25 let računovodja pri Clarksons. Rada je zbirala znamke in slikala z oljnatimi barvami na platno avstralsko pokrajino.

Vas prosim, če se lahko spomnite pri maši naše mame in očeta Oskarja Vodopivec, ki je umrl leta 1975 v Italiji. Hvala lepa in pošiljam tudi prispevek za Misli. Zbogom iz Adelaide!

Ivan Vodopivec, Allenby Gardens SA 5009

Dragi g. Ivan,

Vaše pokojne mame smo se in se še bomo spomnili pri sveti maši. Moram reči, da sem zadnje čase pogrešal njeno pošto. Hvaležni smo njej in Vam za veliko pošiljk slovenskih znamk, ki sta jih pošiljala skozi desetletja na uredništvo Misli že pokojnemu patru Baziliju, p. Metodu in kar nekaj let tudi meni. Precej jih je bilo objavljenih v Mislih, še več pa jih je shranjenih v našem arhivu. Preko znamk nam je Vaša mama in Vi – saj je Vaše ime vedno dopisala poleg svojega – povedala o mnogih stvareh, dogodkih, praznovanjih, praznikih in obletnicah, ki so jih sporočale slovenske znamke. Hvala Vaši mami in Vam, g. Ivan! Sožalje v znamenju vere Vam, bratu Edwardu in vsem Vašim. - p. Ciril

Diamantna poroka

LOJZE in ROZA KRESEVIČ sta kot mlad par prišla v Avstralijo na ladji Helenic Prince. Poročila sta se 20. januarja 1951 v Bonegilli in tam preživela še tri tedne. Nato sta se preselila v Južno Avstralijo, kjer se je začela sezona sadja in kasneje grozdja. Ko se je sezona končala, sta se preselila v Adelaido, si našla delo v tovarni in tam delala do upokojitve. Bila sta delavna, zgradila sta si dom in ustvarila družino. Imata sina Robija in hčerko Susy ter sedem vnukov. Lojze se je rodil 7. avgusta 1927 v vasi Račice, v družini sedmih otrok: 2 sestri in 5 bratov. Kot našega vaščana se ga spominjamo lepega, veselega in nasmejanega fanta. Roza Granduč je bila rojena 14. novembra 1931 v vasi Použane, v družini petih otrok: tri sestre in dva brata. S slavlencema se poznamo še iz Slovenije. Roza ima še sestro Mijo, ki živi v Adelaidi. Iz vsega srca jima čestitamo in želimo še veliko zdravih in srečnih skupnih let življenja.

Nino in Bruna Burlovič, Melbourne VIC

**Diamantnima slavlencema čestitke tudi z uredništva Misli:
Bog Vaju živi!**

Once upon a time there
was a spider web.
The spiders name was
Ted. Along came Ed
(the fly). Ed got stuck,
Ted said bad luck and
wrapped him up.
Along came Ned (the
cat). Before Ted could
eat Ed, Ned ate Ted
and freed Ed.

Daniel Stolfa

Prisrčen pozdrav in zahvala za poslane zadnje Misli in katalog Slovenije. Dragi pater Ciril, hvala za prijetne spomine, ko ste bil z nami v Adelaidi pred tremi leti in ste nas razveselili in blagoslovili z Vašo prisotnostjo in vsem, kar ste takrat storili za nas. Bog Vam povrni! Misli so vedno bolj zanimive. Čestitke Vam in vsem, ki Vam pomagajo. Prilagam naročnino za Misli in se priporočam v molitev, prav tako naše mlade družine. Naj Vam že sedaj zaželim vse najboljše za božične praznike ter najboljšega zdravja v letu 2011 in vedno. Pa Božjega miru za nas vse. **Erna Mežnar z družino, Adelaide SA**

**Spoštovana in draga gospa Erna, hvala za
Vašo stalno naklonjenost. Tudi Vam želim
vsega dobrega v polni meri Božjega žegna!
p. Ciril**

Tople želje

ob bližajočih se praznikih

Že 10 let korakamo v tem tisočletju, ki naši slovenski družini premnogokrat ponuja roko v slovo. Kot takrat, ko smo pred mnogimi leti mladostno in živahno stopili na pot v neznanost, si delimo med seboj izseljensko življenje. Lahko si položimo roko na prsi in se zahvalimo samim sebi za našo korajžo in vztrajnost, saj smo v večini uspešno delovali nam samim in tudi novi domovini v korist...

Veselje in zadovoljstvo sta prevladovali. V prijateljskih krogih smo se združevali in neutrudno pričakovali priložnostnih delavnih srečanj. Gradili smo, poleg svojih tudi naše skupne domove, vsem nam v veselje, ki so nam služili za naše potrebe več kot pol stoletja...

Danes stopamo pred novo kočljivo zadevo našega življenja. Tako naši lastni kot skupni domovi so nam v težko breme, namesto v veselje. Naši pridni člani slovenske družine so utrujeni.

Ob vstopu v novo leto izražam željo nam vsem, da bi tako kot nekoč sedli za skupno mizo in se lepo pogovorili o sedanjosti naših premoženj. Lahko dosegljivo središče za nas vse je sedaj mogoče...

Srečno in zadovoljno v novo leto 2011.

Helena Leber, Melbourne VIC

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA

BOGU IN VSEM DOBROTNIKOM - VSEM NAŠIM mnogim stalnim sodelavcem se pristrčno zahvaljujemo za vso dobroto, s katero ohranjate poslanstvo slovenskega misijona v Viktoriji živo. Bogu in Vam hvala! To je bilo sporočilo zahvalne nedelje, 7. novembra 2010, pa to je tudi naša stalna molitev zahvale pri vsaki sveti maši, ki jo obhajamo in pri vsakem našem srečanju.

Pri nas v Kew imamo vedno polno obiskov najrazličnejših ljudi iz vse Avstralije in vedno več je tudi turistov, rojakov iz Slovenije, ki prihajajo na obisk k svojim sorodnikom ali le na ogled lepot Avstralije. Pohvalno je, da se mnogi radi udeležijo tudi nedeljske maše in nato druženja v dvorani. Še posebej so presenečeni in navdušeni, če so med nami tretjo nedeljo v mesecu, ko imamo družinsko kosilo, sicer gremo radi v dvorano vsako nedeljo, Slomškova šola ima pouk, prav tako tečaj slovenskega jezika za odrasle; se pravi, da imamo vsepovsod polno aktivnosti. Ljudje čakajo pred pisarno, odprt je Informacijski urad, knjižnica je odprta vsako nedeljo po maši, stanovalci doma matere Romane vsako nedeljo pridejo v cerkev, dobijo obiske. V novembru so članice Društva sv. Eme nahranile preko 170 ljudi in seveda potem še delovno ekipo – se pravi kar blizu 200 ljudi. Sicer je živahno vsako nedeljo, tretjo nedeljo v mesecu pa še posebej. Človek občuduje vse te naše dobre prostovoljce, na katerih dobri volji in veliki pripravljenosti in požrtvovalnosti rastejo sadovi našega slovenskega misijona v Viktoriji. Lahko zapišem, da je prav vsak vsaj od 800 ljudi aktiven na svoj način – z delom, z darovi ali celo z obojim. Le tako moremo imeti vse še tako živo in dejavno. Zato ni čudno, da se prav vsak obiskovalec ne more načuditi aktivnostim in urejenosti Baragovega

doma, cerkve, dvorane, vrta, doma matere Romane, pa tudi lepo urejeni kapelici in okolici v Ta Pinu v Bacchus Marshu. Kako je vse v rožah! Koliko truda, dobre volje in žrtev! Prve dni decembra 2010 smo imeli na obisku glavnega menedžerja za domove starejših pri Brotherhood of St. Laurence, župnika iz Kew, melbournskega nadškofa dr. Denisa Harta, frančiškanske patre iz Box Hilla – vsi ti so nam izrazili občudovanje, da imamo vse tako lepo urejeno. To pa je lahko, rad povem, ker je občestvo živo in zavzeto! Že na zunaj se vidi, da je tukaj življenje, povedo.

V letošnjem novembru smo tudi popolnoma prenovili hišo in vrt na 9 A'Beckett Street, saj je bila res potrebna temeljite obnove. Tudi tam je bilo zopet polno prostovoljcev in delo odlično opravljeno. Zahvala Franju Kravosu, ki je vse delo vodil in mnoga dela tudi sam brezplačno opravil, njegovi ženi Vidi ter vsem drugim sodelavcem. Hiša in vrt sta sedaj kot 'pušelj'!

OB GODU SVETE CECILIJE, zavetnice cerkvene glasbe, 22. novembra, smo voščili našim pevcem: Vsem cerkvenim pevkam in pevcem, zborovodji Metki McKean v Kew in Stanki Peršič v Geelongu ter organistom iskrene čestitke s hvaležnostjo, ker nam vsako nedeljo olepšajo bogoslužje. Naš zbor iz Kew je imel dva lepa dneva v Bendigu. V soboto, 6. novembra 2010, jih je pevec Valentin Lenko v spremstvu Marije Anžič odpeljal s 24 sedežnim minibusom. Po kosilu v lepem mestnem parku ob vodi in namestitvi v motelu so imeli vaje na koru častitljive stolnice Srca Jezusovega. Zvečer se je pridružil še pater Ciril in smo imeli v klubu RSL dobro večerjo in prijeten skupen čas.

Naslednji dan, na zahvalno nedeljo, 7. novembra, so ob 8.30 zjutraj peli pri sveti maši in ob koncu poželi lep aplavz. Direktor kora in organist John, ki že 30 let vodi zbor in skrbi za liturgično glasbo v katedrali v Bendigu, ni mogel prehvaliti naših pevcev in organista Lenka Lentija. Prosil je, da so ponavljali odpeve zadnje pesmi Marija skoz' življenje. Po maši in zajtrku so si ogledali mesto in še posebej znamenitosti v umetnosti lončarstva, zvečer pa imeli v Baragovem domu večerjo. Tako sta bila dva dneva res zelo bogata in praznična za naš zbor. Smo jim zelo hvaležni, saj so vsako sredo redno na vajah, ob nedeljah pa na koru. Kdor bi se želel pridružiti zboru, naj se obrne na Metko McKean, ki bo vesela vsakega novega pevca ali pevke. Zbor je vedno odprt za nove člane – prav tako je tudi v Geelongu, kjer z vso vnemo skrbi za petje in glasbo Stanka Peršič.

PRVA ADVENTNA NEDELJA, začetek novega cerkvenega leta, 28. novembra 2010. Sveta maša v Kew je bila ob 10. uri dopoldne. Po sveti maši je bil pouk Slomškove šole. Ob 6. uri zvečer smo imeli molitve za pokojne na pokopališču v **WODONGI** ter blagoslov grobov (letos zaradi slabega vremena nismo šli od groba do groba, kot to vedno storimo); ob 7. uri pa darovali sv. mašo v cerkvi sv. Avgušтина, 55 High Street (vogal cest High Street in Osburn Street). V tej lepi, manjši cerkvi se bolje počutimo, saj je župnijska cerkev Srca Jezusovega tako velika, da se naše majhno občestvo tam kar izgubi. Tako bomo imeli sedaj redno svete maše v Wodongi v tej cerkvi sv. Avgušтина, kot je sedaj to že utečeno: **prvo nedeljo po veliki noči in četrto nedeljo v novembru, vedno ob 7. uri zvečer. Prihodnje leto bo to 1. maja 2011 in 27. novembra 2011.**

SVETI MIKLAVŽ je obiskal otroke v nedeljo, 5. decembra, po deseti maši v dvorani. Otroci Slomškove šole so mu pripravili lep sprejem, igralci Igralske skupine Kew pa kratek prizor z naslovom Pošteni sosed. **Miklavž je otroke že tudi vzpodbujal za SLOMŠKOVO ŠOLO, ki bo v februarju 2011 zopet odprla vrata.**

Na našem odru smo že za obhajanje 50-letnice Slomškove šole, 26. septembra 2010, namestili v ozadju odra nove črne zavese, namesto prejšnjih rdečih, ki so vedno kvarile kvaliteto fotografij in video posnetkov. Sedaj je ves oder urejen profesionalno. Račun za zavese je bil \$3,425. Igralska skupina Kew je izpraznila svoj račun, ko je nakazala za zavese \$2,264. Tako s skupnimi močmi stalno izboljšujemo naše prostore. Hvala!

VOLITVE ZA NOVI PASTORALNI SVET 2011-2016 smo imeli na Miklavževo nedeljo, 5. decembra 2010, po maši, volitve za predstavnika St. Albansa pa v St. Albansu 12. decembra po maši. Več o novi sestavi Pastoralnega sveta bomo lahko povedali v prihodnji številki Misli, ki bo izšla v začetku februarja 2011.

Martinovanje 21. novembra 2010.

Pošteni sosed.

22. seja Pastoralnega sveta je bila v ponedeljek, 6. decembra, ob 7.30 zvečer v dvorani Baragovega doma. Toda, ko to pišem, je še v prihodnosti.

SPOVEDOVANJE PRED PRAZNIKI:

Od sobote, 11. decembra 2010, bomo imeli na razpolago dva spovednika: frančiškanska patra Borisa Markeža iz Kopra in patra Roberta Bahčiča iz Rima.

V KEW bo priložnost za sveto spoved vse nedelje pred mašo.

V GEELONGU bosta spovedovala oba patra v cerkvi Holy Family v Bell Parku v nedeljo, 12. decembra, med sveto mašo ob 11.30 dopoldne.

V ST. ALBANSU v nedeljo, 12. decembra, od 4. ure popoldne dalje do maše, ki bo ob 5. uri popoldne.

V ALTONI NORTH v cerkvi St. Leo the Great bosta patra spovedovala v četrtek, 16. decembra, od 4.30 popoldne do 6. ure zvečer.

V SPRINGVALE bosta patra spovedovala v cerkvi sv. Jožefa v petek, 17. decembra, od 5. do 6. ure zvečer.

BOŽIČNI PROGRAM PRAZNOVANJA

Na nedeljo Kristusa Kralja veseljstva, 21. novembra 2010, smo pri maši skoraj soglasno določili, **da bo od letos naprej sveta maša na sveti večer ob 9. uri zvečer in ne več ob polnoči.** Le devet glasov je bilo za polnočnico, vsi ostali pa za deveto uro zvečer. Pri maši je bilo tisto nedeljo precej nad dvesto ljudi.

Na SVETI VEČER, v petek, 24. decembra 2010, bomo tako obhajali polnočno mašo božičnega praznika ob 9. uri zvečer. V programu pol ure pred mašo (začetek ob 8.30 zvečer) bo poleg domačega zbora sodeloval ansambel Johna Križmana iz Slovenije.

Na BOŽIČNI PRAZNIK, v soboto, 25. decembra, bosta praznični maši v KEW ob 8. uri zjutraj ter ob 10. uri dopoldne.

V nedeljo, na praznik SVETE DRUŽINE, 26. decembra, bo v KEW praznična maša ob 10. uri dopoldne, ob 6. uri zvečer pa v cerkvi Srca Jezusovega v MORWELLU in potem srečanje rojakov v parku ali pa v cerkveni dvorani. V Morwellu

imamo slovensko mašo sedaj štirikrat na leto: četrto nedeljo v mesecu marcu, juniju, septembru in decembru, vedno ob 6. uri zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, 266 Commercial Road, Morwell VIC 3840. To nedeljo bo med nami v Kew odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri dr. Zvone Žigon, ki bo imel slavnostni govor ob 20. obletnici plebiscita v Sloveniji.

SILVESTROVO, petek, 31. decembra 2010: Ob 10. uri dopoldne bo v Kew zahvalna sveta maša za vse darove leta 2010.

NOVO LETO, sobota, 1. januarja 2011, praznik Marije, svete Božje Matere, svetovni dan miru: Ob 10. uri dopoldne praznična sv. maša.

NEDELJA, 2. januarja 2011, praznik GOSPODOVEGA RAZGLAŠENJA – SVETI TRIJE KRALJI: Praznična sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

NEDELJA, 9. januarja 2011, praznik JEZUSOVEGA KRSTA: **V KEW** bo sveta maša ob 9. uri dopoldne, **v GEELONGU** v obnovljeni cerkvi Svete družine na Separation Road, Bell Park, ob 11.30 dopoldne, **v ST. ALBANSU** ob 5. uri popoldne. To nedeljo bosta med nami še p. Boris in Robert.

Za vse praznične dneve bosta med nami patra Boris in Robert. Za Silvestrovo in novo leto odpotujeta v Sydney, kjer bomo **6. januarja 2011 skupaj praznovali 85. rojstni dan našega očaka patra VALERIJANA JENKA OFM OAM,** kateremu že sedaj pošiljamo preko Misli, ki bodo drugo leto stopile v 60 leto izhajanja, dobre želje, prisrčna voščila s hvaležnostjo in prošnjo k Bogu, da ga še dolgo ohranja čvrstega in krepkega med nami. Sedaj samo še on predstavlja slovenskega pionirja Cerkve v Avstraliji in ga radi še marsikaj vprašamo, saj je tako mladostno svež in iskri v svoji misli in delu. Ker vemo, da je patrova mama Katarina dočakala 100 let in tri mesece, upamo, da jih bo pater Valerijan tudi 100! Za praznovanje 6. januarja 2011 pride tudi **pater FILIP RUPNIK** z Nove Štiffe, ki mu kličemo dobrodošlico, saj je 7 let deloval v Sydneyu s p. Valerijanom in rad pomagal v Melbournu in Adelaidi (1998 do 2005). V Melbournu ga pričakujemo v drugi polovici janu-

arja 2011. V Canberri bo 16. januarja in potem se od tam napoti v Melbourne. Takrat mu bomo lahko tudi že voščili za njegov 80. rojstni dan, ki ga bo obhajal 8. februarja 2011. Še in še razlogov za praznovanja!

V BARAGOVİ KNJIŽNICI lahko kupite marijanske koledarje za leto 2011.

ROMANJE na hribček TA PINU v BACCHUS MARSH k naši kapelici Svete družine z mozaikom Marije Pomagaj bo v soboto, 18. decembra. Tam bomo imeli ob 10. uri sveto mašo v cerkvi na vrhu hriba, nato bomo šli med molitvijo rožnega venca do naše kapelice, kjer bomo zapeli litanije Materi Božji v čast. Po romarskem kosilu iz svojih popotnih torb se bomo zapeljali v Werribee v Victorian State Rose Garden. Odhod avtobusa bo iz Kew ob 9. uri zjutraj, povratek ob 6. uri zvečer. Prijave še sprejemata Frančiška Šajn – telefon 9853 1946 in Zora Kirn – telefon 9850 8767. Cena je \$25. Imamo že poln avtobus romarjev, toda, če bo potrebno, bomo uporabili še kombi doma matere Romane ali najeli minibus.

Za ROMANJE V PENOLO od 28. do 30. decembra 2010 je že dovolj prijavljenih za velik avtobus in še za 24 sedežni minibus. Ogledali si bomo mesto in kraj, kjer je naša sveta Marija od Križa – sv. Mary MacKillop pričela svoj red in šolo, pogledali pa bomo tudi lepote podzemnih jam in zelenih vinogradov Penole in okolice. Dve noči bomo prenočili v Mt. Gambier, kjer je znamenito modro vulkansko jezero in seveda še polno drugih znamenitosti. Odhod iz Kew bo v torek, 28. decembra 2010 ob 7. uri zjutraj.

DAROVE MISIJONSKE NEDELJE, ki smo jo obhajali 24. oktobra, smo namenili **našima frančiškanskima misijonarjema patru Hugu Delčnjaku in patru Milanu Kaduncu**, ki delujeta v Francoski Gvajani. Pater Hugo nam je že poslal pismo, ki ga objavljamo. Nekaj darov pa se je nabralo tudi za misijonarja **patra Stanka Rozmana DJ**, ki deluje v afriški državi Malawi in p. Stanko nam tudi predstavlja nekaj utrinkov z njegovega obširnega misijonskega poslanstva.

Na poti s Salomonovih otokov v Slovenijo so se pri nas v Melbourne ustavili **prof. dr. Drago Ocvirk CM, laiška misijonarka Ana Rici in bogoslovec Gideon**, ki sedaj v Ljubljani tri mesece pridno študira glasbo. Na misijonsko nedeljo, 24. oktobra 2010, so bili na prijazno povabilo patra Janeza v

Adelaidi, zadnjo nedeljo v oktobru in za vse svete pa zopet pri nas v Kew, ko smo molili za naše rajne na pokopališču Keilor, obiskali Slovensko društvo Jadran in St. Albans in še zvečer molili za pokojne na Slovenskem društvu Melbourne na Elthamu. Na Slovenskem društvu Planica v Springvale smo imeli sveto mašo za žive in pokojne člane društva že 24. oktobra, v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu pa 14. novembra 2010. Prof. dr. Ocvirk je bil pri nas v Kew že ob začetku svoje poti na Salomonove otoke koncem junija in v začetku julija tri nedelje in takrat in sedaj se je njegovi prošnji za pomoč Salomonom odzvalo kar lepo število misijonskih dobrotnikov. **Za vso velikodušno pomoč naši misijonarji izrekajo prisrčno zahvalo in molitev.**

ISKRENA ZAHVALA vodstvom vseh slovenskih društev v Melbourne in društva v Geelongu ter Svetu slovenskih organizacij Viktorije za vse darove, ki ste jih namenili našemu misijonu in misijonarjem po svetu ter za stalno gostoljubje, ki sva ga deležna Marija in p. Ciril pa tudi drugi naši gostje. Zahvala društvu Jadran za dar za novo svetilko na grobu patra Bazilija (\$650). Bog povrni vsem vam, dobrim ljudem!

DRUŽINSKO KOSILO V JANUARJU 2011:

V mesecu januarju do sedaj nismo imeli družinskega kosila tretjo nedeljo v mesecu, ker je to čas počitnic. Bodo pa matere otrok Slomškove šole pripravile **dobrodelno kosilo tretjo nedeljo v januarju, 16. januarja 2011, po deseti maši**. Odbor staršev Slomškove šole bo organiziral v letu 2011 več dobrodelnih akcij za učence, ki bodo sredi leta odšli v Slovenijo na posebej organiziran tečaj v šoli na Kozjanskem.

MAŠA in BBQ KOSILO ZA SODELAVCE IN DOBROTNIKE MISIJONA bo v soboto, 29. januarja 2011: Ob 10. uri bo sv. maša, sledi BBQ kosilo. Majhna pozornost za veliko dobroto! Društvo svete Eme bo imelo ta dan občni zbor.

POROKA:

ANITA POŠČIČ in TERRY LEHPAMER sta se poročila 23.10.2010 med poročno mašo v cerkvi St. Mary Star of the Sea v West Melbourne. Sveto mašo in obred je vodil župnik Fr. Max Polak, somaševal je p. Ciril. V isti cerkvi sta se 10.06.1972 poročila Anitina starša Ferucio Poščič in Mira Ružič. Čestitamo mladoporočencema!

OD ŠLI SO:

ANDREJ LUKSETIČ je umrl 20.08.2010 na svojem domu v Ascot Vale v Melbournu. Rojen je bil 07.04.1920 v kraju Rukovac v Istri, danes je ta kraj na Hrvaškem, tedaj je bil del Italije. Leta 1952 se je poročil z Alberto Adam, doma iz vasi Koritnice pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo sta prišla s sinom Antonom leta 1960; v Melbournu se je rodila hčerka Rosanna. Andrej je delal do upokojitve kot testni inženir motorjev v tovarni avtomobilov Holden. Pogrebno mašo so obhajali v cerkvi St. Mary of the Immaculate Conception v Ascot Vale 27.08.2010. Somaševanje je vodil župnik župnije sv. Brendan iz Flemingtona Fr. William Jordan, somaševala sta Fr. Justin Ford, župnik župnije St. Mary's Ascot Vale in kaplan St. Mary's iz West Melbourn Fr. Joseph Pich. Po maši se je pogrebni spreved ustavil pred lursko votlino v cerkvenem parku, kjer so položili vrtnico pred Marijin kip kot znamenje Andrejeve velike pobožnosti do Marije. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Alberti, sinu Antonu in hčerki Rosanni ter bratu Cvetku v ZDA.

EMIL MAZLO je umrl na svojem domu v Grantville blizu Phillip Island 21.10.2010. Rojen je bil 03.05.1930 v vasi Gabrče pri Senožčah. Leta 1957 se je poročil z Olgo Makarol (umrla 07.04.2008 – glej Misli, maj-junij 2008, stran 39). Pogrebni obred pred kremacijo je bil v kapeli pokopališča Springvale 29.10.2010. Sožalje hčerki Miriam Makarol z otroci Matthew, Ben, in Emily, sinu Danielu ter hčerki Doris z možem Geoffom in otrokoma Melanie in Luke.

JOŽEF (JOE) KODRIČ je umrl 27.10.2010 v Geelongu. Rojen je bil 17.05.1932 v vasi Brje pri Vipavi. V Avstralijo je prišel leta 1952. S prvo ženo Ano Sivec (umrla leta 1982) sta imela sinova Stana in Joe. Jože se je poročil leta 1984 z vdovo Ano Gorup (njen mož Marjan je umrl 22.05.1979 v Geelongu). Jože je delal v Altona Petrol Chemical Company. Večkrat je bil tudi v odboru Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu, kamor je rad zahajal vse do svojih zadnjih dni. Redno je prihajal k slovenski maši v Bell Park. Rožni venec smo molili za pokojnega pred pogrebno mašo v cerkvi St. Peter and St. Paul v Geelongu v soboto, 30.10.2010. Sklepne molitve pred kremacijo smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Kings v Geelongu. Kremiran je bil v Altoni North. Sožalje ženi Ani, sinovoma Stanu z ženo Anno v Hoppers Crossing in Joe z ženo Lien z družinama v Sheppartonu, Aninemu sinu Danyju z ženo Ildy z družino in Jožetovi sestri Vandi Jeranovič v Mariboru.

HELENA (LENČKA) BERGOČ roj. URBANČIČ je umrla na dan vernih rajnih, 2. novembra 2010, v bolnišnici Cabrini v Malvernu. Nekaj dni pred tem je pri polni zavesti v prisotnosti moža, sina in prijateljev na njenem domu prejela sv. obhajilo in maziljenje. »Pripravljena sem; ne bojim se umre-

ti«, je dejala. Rojena je bila 27.08.1936 v Kalu pri Pivki v družini osmih otrok. V Avstralijo je prišla skupaj s sestro Vido leta 1955 v Sydney. Leta 1959 se je poročila s Francem Bergočem iz Trnja pri Pivki. Rodila sta se jima sinova Steven in David. Lenčka je bila zelo aktivna pri slovenskem društvu Planica v Springvale. Ona je naredila tudi oltarni prt, ki ga uporabljajo na Planici, kadar je tam maša. Pogrebna maša je bila 08.11.2010 v cerkvi St. John Vianney, Police Street, Mulgrave. Pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje možu Francu, sinovoma Stevenu in Davidu z otroci Justin, Jackson, Callum in Simone, sestri Vidi Škerlj in bratu Jakobu z družinama v Melbournu ter sestri Meri Avsec na Kalu v Sloveniji in ostalim sorodnikom.

ALOJZ HRAST je umrl 05.11.2010, v Wantirna Health Centre v Wantirni VIC. Rojen je bil 12.05.1921 v Kobaridu. Zadnja leta je prijateljeval z Ivanko Penca in bil zelo lepo sprejet v njeni družini. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 12.11.2010, pokopan je na pokopališču Preston.

IVAN HORVAT je umrl 19.11.2010 v Caritas Christi Hospice v Kew. Rojen je bil 05.08.1935 v kraju Trnje, župnija Črenšovci v Prekmurju v družini osmih otrok: ena starejša sestra, trije mlajši bratje in tri mlajše sestre. V Avstralijo je prispel leta 1961 in bil šest mesecev v Bonnegilli, od koder ga je v Baragov dom pripeljal p. Bazilij, ki mu je našel tudi delo. Ivan se je poročil z Ano Svetec iz Markovcev na Goriškem 8.8.1964. Rodila sta se jima hčerka Elisabeth in sin Gregory. Vse življenje je bil Ivan zvest našemu misijonu v Kew. Rad je pomagal pri vsakem delu, zidavi cerkve in doma matere Romane, košnji trave, čiščenju cerkve in okolice, pri različnih popravilih. Redno sta bila vsako nedeljo z ženo Ano pri maši in potem v dvorani, kjer sta prav tako rada prijazno pomagala. Koliko poti je naredil leta nazaj za nas s svojim majhnim kamiončkom! Maja letos je bil operiran na očeh, v juliju so mu odkrili možganskega raka, ga operirali in mu dali tri mesece življenja. Zadnje tedne je preživel v Caritas Christi Hospice v Kew, kjer je bil, dokler je mogel, redno pri maši. Večkrat je prejel zakramente in lepo pripravljen odšel s tega sveta v Očetov dom. Rožni

venec zanj smo molili v torek zvečer, pogrebno mašo pa obhajali naslednji dan, 24.11.2010, v naši cerkvi v Kew. Obakrat je bila cerkev polna. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Ani, hčerki Elisabeth Jernejčič z možem Johnom, otroci Rachel, Katelin in Deborah ter sinu Gregoryju z ženo Suellen in otrokoma Jesse in Gemmo, sestri Mariji Žalik v Žižkih ter sestri Ani in Terezi ter bratu Štefanu v Kanadi.

NADA JENKO roj. BOŽIČ je umrla 20.11.2010 v Western Hospital v Footscrayu. Rojena je bila 03.11.1926 v vasi Trnovo pri Ilirski Bistrici. V Rimu se je 18.8.1958 poročila z Ivanom Jenkom, rojenim 28.4.1928 v Trnovem. Rodila se jima je hčerka Ivka. Nadin brat Karlo je umrl star 20 mesecev, sestra Olga pred 14 leti, sestra Ivanka Reneri oktobra 2007 v Melbourneu, brat Danilo (Denis) Božič, rojen leta 1931, pa upajo, da še živi nekje v Avstraliji. Nada zapušča moža Ivana, hčerko Ivko z možem Rinom Rossetto in otroci Damijanom, Justinom in Danielom. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Leo the Great v Altoni North 25.11.2010. Pokopana je na pokopališču Keilor.

MARIJA TINTA roj. PODBRŠČEK je umrla v Wodongi VIC 23.11.2010. Rojena je bila 28.08.1913 v kraju Deskle. Leta 1936 se je poročila s Kristjanom Tinta iz Kanala ob Soči. V Avstralijo sta prišla z družino leta 1952, najprej v Melbourne, nato v Bonegillo ter od tam v bližnjo Wodongo. Pogrebno mašo so obhajali v Wodongi 30.11.2010. Pokopana je na tamkajšnjem pokopališču. Dva dni pred njenim pogrebom smo bili zbrani v molitvi za pokojne na pokopališču v Wodongi ter nato obhajali sveto mašo 1. adventne nedelje v cerkvi sv. Avgušтина v

Wodongi, kjer smo se pokojne mame spomnili v molitvi in pri maši. Sožalje sinu Štefanu Tinta ter hčerki Silvi Zenta z družinama, ki živita v Wodongi in sta bila tisto nedeljo na pokopališču in v cerkvi.

SILVESTER SATLER je umrl 02.12.2010 v bolnišnici Broadmeadows Health Service. Rojen je bil 09.12.1934 v Mariboru. Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Dominic's v Broadmeadows 07.12.2010, kremiran je bil v Fawknerju. Zapušča ženo Georgino (doma z Malte), sina Gerryja z ženo Anino in tremi otroci, hčerko Joanne ter dve sestri v Sloveniji.

Gospod, nakloni vsem našim pokojnim večni mir!

p. Ciril

Spomin na Ivana Horvata

Ivana se spominjam, ko ga je pokojni pater Bazilij pripeljal v Baragov dom iz Bonegille. Vprašal me je, če je v redu, da je Ivan z menoj v sobi. Tako sva eden drugega dobro spoznala in se tudi dobro razumela, kljub temu, da je bila soba majhna. Ivan je spadal med bolj resne fante, vendar vedno nasmejan. Ločiti je znal dobro in slabo, nikoli ga nisem videl jeznega niti pijanega. Ivan je bil fant, kateremu si lahko zaupal. Tudi pater Bazilij je zelo cenil Ivana. Ivan se je poročil med prvimi fanti, stanujočimi v Baragovem domu. Bil je par let starejši od drugih in si je želel čim prej na svoje. Ko sva z Rudijem Koloinijem delala skupaj, je z nama nekaj časa delal tudi Ivan. Ponovno nama je pomagal čez leta, ko sva zidala Dom matere Romane; priskočil je na pomoč, da se je delo prej končalo. Ivanu naj bo lahka avstralska zemlja, družini pa iskreno sožalje. **Lojze Markič**

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža, očeta in starega očeta **IVANA HORVATA** bi se radi zahvalili vsem, ki ste ga nešteto krat prišli obiskat v bolnišnico in potem v Caritas Christi v Kew. Vsakega obiska je bil zelo vesel. Hvala lepa patru Cirilu in Mariji Anžič za večkratni obisk in tudi patru Darku.

Iskrena hvala patru Cirilu za lep pogreb in prisrčne besede, tudi Lentiju in pevcem ter vsem neštetim prijateljem in znancem. Hvala vsem, ki ste prišli k rožnemu vencu, k pogrebni maši in pogrebu. Vsem iz srca hvala.

*Žalujoča žena Ana, hčerka Elisabeth
in sin Gregory z družinama*

ZAHVALA

Prisrčna hvala vsem prijateljem in znancem, ki ste se udeležili pogrebne maše za našo mamo in staro mamo **BARBARO DOMINKO**. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti k večnemu počitku. Najlepša hvala za darovano cvetje in za darove za Cancer Foundation. Še prav posebej iskrena zahvala patru Cirilu za rožni venec, prelep govor in lepo opravljen pogrebni obred. Prisrčna hvala Mariji Anžič za pomoč in tolažbo. Iskrena hvala Branku Kojcu in vsem v Slovenskem klubu St. Albans ter prijateljem za pripravo sedmine v dvorani.

Sinova Alojz in Jožef z družinama

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Florjan Auser: naslovnica zgoraj. Pater Ciril: naslovnica spodaj, 39, 51, 52. Katarina Vrisk: 2. Franc Tanšek: 2. Pater Darko: 2, 19. Družina Pišotek: 2, 27. Arhiv Misli: 3. Marija Anžič: 4, 5, 33, 34, 37, 51. Božena Forštnarič: 6. M. Čelhar: 9. Staša Salmič in Miha Koderman: 10, 11, 12. Meta Lenarčič: 13, 14, 15. Julia Markič - Smith: 16, 52. Dr. Tatjana Tee: 17. Martha Magajna: 23, 24, 25. Štefan Šernek: 26, 51, 52. Mirko Cuderman: 27, 28. Vlasta Borcul: 29. Nino in Bruna Burlovič: 32. Danila Štolfa: 32. Roland Mrak: 40, 52. Pater Stanko Rozman: 40, 41. Frenk Fekonja: 49. Mimi Mejač: 51. Pater Janez: 51. Tone Brne: 52. Marta Ogrizek: 52.

SLOVENSKO DRUŠTVO IVAN CANKAR GEELONG - 55 let

V Geelongu smo imeli v mesecu septembru in oktobru 2010 kar precej dela. Očetovski dan smo praznovali v nedeljo, 5. septembra 2010, s kosilom in prisrčnim programom za očete, ki so ga pripravile naše učiteljice in otroci. Za očeta leta je bil izvoljen dolgoletni aktivni član Franc Ivančič.

V petek, 27. septembra 2010, smo imeli čast sprejeti delegacijo z Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Pričakali smo jih na vratih z dobrodošlico in smo preživeli z njimi prijeten večer. Seveda smo se udeležili slovesnosti v Melbourne, kljub veliki zaposlenosti.

V nedeljo, 3. oktobra, je bil zaključek svetovnega prvenstva kolesarjev v Geelongu. Povabili smo jih na večerjo. Z njimi smo preživeli zelo lep večer na našem društvu. Po večerji smo skupaj zapeli ob harmoniki, pokramljali, skratka oni so si lahko oddahnili, mi pa tudi. Tudi na balinišču so se nekateri preizkusili z našimi člani; ne vem, kdo je zmagal; vsi so bili zelo veseli. Nekaj jih je tudi streljalo na tarčo. V glavnem smo vsi skupaj preživeli lep večer. Tudi sedaj ne počivamo. V soboto in nedeljo, 27. in 28. novembra 2010, smo imeli praznovanje 55. obletnice obstoja našega društva.

Lojzka Kuhar, Geelong VIC

Praznovanje 55. obletnice Slovenskega društva Ivan Cankar v GEELONGU se je pričelo v soboto, 27. novembra 2010, s sveto mašo, nato je sledil kulturni program, nagovori gostov, kosilo, konzularne ure in zvečer ples.

Praznovanje so nadaljevali v nedeljo z družinskim kosilom in programom.

Čestitke predsedniku Jožetu Ramuta, podpredsednici Lojzki Kuhar, upravnemu odboru in vsem članom društva. Zahvala tudi za stalno gostoljubje, ki smo ga vedno deležni. Bog vas živi! Na tretjo adventno nedeljo, 12. decembra 2010, bomo med dvorano in znamenjem Triglava blagoslovili prostor za novo kapelico in zasadili prvo lopato. – p. **Ciril, Marija Anžič**

Slovenska šola Ivan Cankar Geelong

Slovenska šola – Ivan Cankar Geelong VIC.
1st and 3rd Sunday of every month from
10.00am to 12.00pm. Finishing 19th Dec 2010.

If you have an interest to learn the Slovenian language, learn about its culture and join a fun and friendly environment, please contact people below for more information:

Dan Furlan: 0408 525523
Melinda Mrak: 0439 047627
Eddy Kontelj: 0429 350673

We are taking enrolments now for next year. We will be holding a student enrolment day with family BBQ on Feb 20th 2011 at 11.00am at Ivan Cankar Slovenian Club Geelong – all welcome!
Dobrodošli!

Roland Mrak, Geelong VIC

Slovenska šola Ivan Cankar Geelong VIC je organizirala izlet v Werribee Zoo. Nas je bilo 12 učencev in 21 odraslih (starši, učitelji in stari starši).

MISIJON PATRA STANKA ROZMANA V MALAWIJU V AFRIKI

Na fotografiji sta dva šolarja iz šole sv. Jožefa. Ravnatelj jih je predstavil in mi pokazal, kakšno uniformo so izbrali za svoje šolarje.

Črno krilo/hlače in modra bluza/srajca. Zadnje leto smo v župniji obnavljali gimnazijo, ki je razpadla. Obnovili smo deset razredov, hišo za učiteljski zbor, stranišča in pet stanovanjskih hiš za učitelje. Šolo smo odprli za prvih pet razredov osnovne šole.

V vsakem razredu je 60 učencev, 30 deklic in 30 dečkov. Skupaj 300 učencev. Šolsko leto se je začelo 7. septembra 2010. Poučuje 9 učiteljev, od katerih je kar sedem učiteljic. Pouk se začne ob 7. uri zjutraj z molitvijo in traja do dvanajste ure. Popoldne imajo razne aktivnosti.

Ljudje so na našo šolo zelo ponosni in upajo, da bo prinesla razliko v poučevanju v šolah s 60.000 prebivalci glavnega mesta. Prihodnje leto bomo dodali šesti in sedmi razred. Z veliko vnemo pa pripravljamo tudi gradnjo gimnazije, ki bo potem sprejela naše šolarje.

Sveža pitna voda je pravo bogastvo v Malawiju. Ljudje vlečejo vodo iz doma izkopanih vodnjakov, ki ponavadi niso pokriti. Vanje padajo smeti in tudi goli. Tudi kakšna miš zaplava v vodni jami in tam utone. V župniji pa imamo projekt Žive vode, ki jo odpirajo slovenski jezuiti. Le-ti so povezani s tekači maratona. Vsako leto organizirajo za misijonsko nedeljo maraton v Ljubljani. Izkupiček pošljejo nam, da ljudem pomagamo priti do zdrave pitne vode. V zadnjih nekaj letih smo popravili čez 150 vodnjakov ter izkopali sedem novih ter jih opremili s črpalkami. Akciji so se pridružili tudi drugi dobrotniki. Z njimi smo v Senjere skopali vodnjak, namestili črpalko na sončno energijo, postavili vodni tank in napeljali vodo do ambulante, do hiš za medicinske sestre in na vrt. Tudi iz vasi prihajajo vaščani zajemat čisto vodo. Ta akcija je prinesla veliko veselja v kraju Senjere. Nam pa dokazuje, da se vloženi naporji splačajo.

Bogastvo Afrike so otroci.

Na vasi v kraju Gogo otroci skačejo po travnikih, kjer si delajo igrišča. Radi gredo v goščo nabirat sadeže in v deževni dobi gobe. So revno oblečeni,

čevljev sploh nimajo. So pa vedno veseli. Posebno takrat, ko pride kakšen obisk. Če se pa pojavi v vasi misijonar, so pa sploh vsi pokonci. Ta jih lepo pozdravi, jih prijazno nagovori in jim včasih da tudi kakšen dar. Pesnik Prešeren je bil poznan po tem, da je otrokom dajal darove in so za njim klicali, če se prav spominjam: Doktor Fig! Jim je včasih dal fige v dar. Jaz jim pa prinesem rabljeno obleko, tudi bonbone in piškote. Seveda, če jih imam.

V kraju Gogo smo pred tremi leti zgradili zgradbo s tremi razredi. Tam je bila namreč šola pod drevesom. Obiskovalo jo je preko 200 učencev. Nekaj razredov so zgradili kar iz slame in jo pokrili s prav takim materialom. O tej »šoli« sem govoril v Misijonski pisarni v Ljubljani. Našel sem odprta ušesa. Rezultat je bila pomoč za popravilo naših katoliških šol, ki jih imamo kar 12. V osmih smo s slovensko pomočjo popravili osem zgradb, kar pomeni 16 razredov. V Gogo pa smo zgradili nov šolski blok. Kako so bili krajani veseli! Trije razredi so lahko sprejeli 200 otrok. Šolarjev je bilo vse več. Spet so se zatekli k »slamnatim« razredom na prostem. To pot sem se ozrl v Rim, kjer smo izprosili sredstva za postavitev novega šolskega bloka. Že stoji. Ljudje se veselijo napredka, posebno učitelji in šolarji. In še eno skrivnost vam povem: v razrede ne bomo dali klopi. To pa iz preprostega razloga: klopi zavzamejo preveč prostora, tako ne bi moglo iti vanje čez 70 učencev.

Letos je naša župnija praznovala 10. obletnico ustanovitve. Ta je bila 22. oktobra 2000. Tistega leta so namreč v Kasungu prišli jezuiti, ki so to župnijo prevzeli od karmeličanov. Njihova župnija, v katero je spadalo tudi mesto Kasungu, je bila prevelika. Razpolovili so jo in tako so dali mesto Kasungu s podeželjem zahodno od njega jezuitom. Zadržali pa so vzhodno polovico. Pri ustanovitvi mesta je sodeloval tudi p. Jože Grošelj, ki sedaj deluje v Zambiji. On je zgradil župnišče in omogočil dvema jezuitoma udoben dom za delo na tej veliki župniji. Samega varuha Božjega Sina ima za patrona, sv. Jožefa. Prav ta pomaga evangelizaciji župnije, kjer živi okoli 200.000 ljudi. Župljani so sklenili, da je prav in dobro praznovati deset let obstoja tega dela med njimi. Tako smo imeli v nedeljo, 24. oktobra 2010, slovesno mašo na prostem, ob navzočnosti pet tisoč glave množice vernikov. V tem času so bili na obisku tudi jezuitski predstojniki iz Rima in iz Zambije. Počastil nas je jezuitski asistent za Afriko, p. Jean-Roger Ndombi, ter jezuitski provincial p. Peter Bwanali. Ko je gospod asistent videl naše delo, se nam je poklonil po japonsko. To gesto priznanja je uporabil

v imenu patra generala Adolfa Nicolasa, ki to gesto uporablja v Rimu po navadi, ki se jo je bil naučil na Japonskem, ko je tam deloval. Veste, da sem bil te geste zelo vesel.

Ne boste verjeli, a je res, da imamo v župniji 95 mašnih centrov. V večini od njih so verniki zgradili cerkvice. Te so ponavadi grajene iz blatnih opek in pokrite s slamo. Povsod bi radi imeli lepo cerkev: z ometanimi in pobeljenimi zidovi, s pločevinasto streho, po možnosti poslikano in predvsem malo večjo od tiste, ki jo že imajo. V večjih centrih, ki jih imamo 7, pa si želijo Božjega hrama, kot ga imamo v Kasungu. Nekaterim smo ustregli. Lepo cerkev imajo v krajih:

Kaziwa, Katchereza, Linga in Mangwazo. V Senjere, ki je 18 km oddaljeno od župnijske cerkve sv. Jožefa, pa jo obnavljamo v tem času. Zidovi v stari cerkvi so bili razpokani, skozi streho je tekla voda, ometa ni bilo, tla so bila vegasta. Popravila smo se lotili po veliki noči. Danes so popravila v glavnem končana. Veranda še čaka na svojo streho. Potrebno bo nabaviti klopi in kupiti vrata. In potem se bodo verniki zbirali v lepi cerkvi, ki je posvečena sv. Marku. V njej bodo lažje priporočali svoje potrebe Bogu, kot v stari. So se namreč trudili pri popravilih s svojim delom in s prispevki. Žene so pridno nosile vodo, moške pa so poprijeli za lopate in mešali beton. Cerkev je njihova. Naše največje potrebe so: voda in hrana, potem dostojne šole, dostopne bolnišnice, lepa Božja hiša, kjer se lahko naužijemo Njegove bližine. Jezuiti v

Kasungu pomagamo vernikom in ljudem na vseh teh področjih. Iz srca si pa želimo, da bi sami prevzeli čim več tega dela.

Pri vsem našem delu, ki sem ga opisal, nas vodi želja, da bi pomagali ljudem do tistega, kar si najbolj želijo: zdravje ob neprestanem umiranju za AIDS-om, Božjo pomoč pri njihovem delu za vsakdanji kruh. Malawi je dežela, ki živi od poljedelstva. V tem pa velikega denarja ni. Revščina je naš vsakdan. Prosimo Boga, da bi sprejeli, kar nam je dano in da bi kljub revščini ostali veseli. Naj nas Bog obvaruje zavisti tistim, ki imajo vedno polno skledo. Vemo, da nas more nasititi le Bog.

p. Stanko Rozman DJ, Malawi, Afrika

Z MISIJONA PATRA HUGA IN PATRA MILANA V FRANCOSKI GVAJANI

Vaše avstralsko sporočilo je padlo kot darilo z neba in prehitelo moj namen, da se vam oglasim in seveda razkrijem svoje želje in načrte.

Teče šesto leto, kar sem prišel v Gvajano in na župnijo Sinnamary. Vsa leta sem premleval, kako priti do prepotrebnih veroučnih prostorov.

V župniji Sinnamary imamo letos pri verouku 230 otrok v vseh petih letnikih verouka. Nimamo pa nobenih prostorov, verouk se poučuje na domovih 26 katehistov. Obstaja lepa dvorana ob cerkvi, ki nam služi za večja srečanja.

Zgrajena je na »župnijskem« terenu, a je bila financirana s strani Evropske skupnosti, ta pa ne financira nič, kar je v službi verskih dejavnosti. Dali bodo denar za izgradnjo stranišč, ne pa za kapelo. Glede uporabe smo popolnoma odvisni od občine, ki je dejansko lastnik. Tako je, kot pravi pregovor, da v španoviji še pes pogine. Blizu župnišča je majhna stavba, že upognjena od starosti - ropotarnica in sobica 3 m x 4m, ki služi za Marijino Legijo in Secours catholique.

To bi podrl in zgradil prostore za verouk in vsa druga srečanja na površju 9 m x 30 m.

Grobo računano, da bi projekt stal okoli 70.000 (sedemdeset tisoč) evrov.

To vsoto bi poiskal pri različnih darovalcih:

1) Župnija Sinnamary bi zbrala 15.000 evrov.

2) Secours catholique, ki bi bil souporabnik enega izmed prostorov - 10.000 evrov.

3) Misijonsko središče Slovenije - Trikralsjevska akcija - 15.000 evrov (ta denar so mi že zagotovili).

4) Sobratje frančiškani v Sloveniji - 15.000 evrov.

5) Z moje strani od znancev in prijateljev (mednje spadajo tudi dobrotniki v Avstraliji) - 15.000 evrov. S tukajšnjim županom sem govoril te dni in mu povedal glede mojega načrta. Bil je naklonjen in mi je zagotovil, da bo občina priskrbel vso potrebno dokumentacijo, kar pri francoski administraciji ni majhna stvar. Ko bom imel potrebna dovoljenja, načrte in izdelan predračun, vam bom vse poslal. Zaenkrat volja je, zdravje tudi hvala Bogu, če bo pa tudi Božja volja, bom videl v odgovorih nagovorjenih. Z odgovorom Misijonskega središča in vaša radodarna in obetavna pomoč mi daje veliko upanje na uresničitev načrta, neke vrste »rompe cabeza, casse tete«. Vidite moje skrbi, s katerimi vas seznanjam, da bi skrbi drug drugega nosili. Danes je pri nas prosti dan, dan »Armistice«, spomin na konec prve svetovne vojne. Imamo celodnevno srečanje članov raznih skupin in gibanj - karizmatiki, roženvenske skupine, Marijina legija, Beatitude, Shalom.....vseh bo več kot petsto; kar nekaj dela, a hvala Bogu, ne manjka rok! Tudi p. Milan pride, da bo nas več za spovedovanje. Tako ostanite zdravi in pogumni, povezani v molitvi. S pristrčnimi pozdravi!

pater Hugo Delčnjak OFM

Patru Hugu in p. Milanu smo 3. decembra 2010 poslali bančni ček za tisoč evrov – vaše darove misijonske nedelje in poseben dar Tilke Lenko. Hvala!

MATICA POKOJNIH

od decembra 2009 do 2. decembra 2010

ACT

JANEZ KERN

r. 08.07.1934 Kranj
+ 29.11.2009 Canberra

CIRIL KUNSTELJ

r. 05.07.1940 Kranj
+ 04.07.2010 Warramanga

NEW SOUTH WALES

JOSIP REJC

r. 10.03.1934 Šentrupert na Dolenjskem
+ 11.10.2009 Sydney

TONČKA ŠTURM

r. 1926 Senožeče
+ 18.10.2009 Sydney

STANKO SMRDEL (SMEDLEY)

r. 02.07.1923 Globoko, Šmarje pri Jelšah
+ 18.11.2009 Maitland

JULIJ BAJT

r. 01.05.1932 Lovišče, Marijino Celje
+ 01.12.2009 Dapto

ANGELA FATUR roj. MUŠKA

r. 01.03.1925 Dolenjske Toplice
+ 03.12.2009 Wollongong

VERA KENDA roj. KOS

r. 07.07.1922 Ročinj
+ 22.12.2009 Auburn Sydney

ANTONIJA VORŠIČ roj. MIKEL

r. 06.11.1919 Mala Nedelja
+ 26.12.2009 Penrith Sydney

MIRKO LENKIČ

r. 18.10.1923 Breginj
+ 31.12.2009 Sydney

ALOJZ STRAŽIŠAR

r. 09.07.1932 Menišija, Begunje pri Cerknici
+ 05.02.2010 Mt Druitt

ALOJZ HORVAT

r. 08.10.1931 Vadarci v Prekmurju
+ 17.03.2010 Newcastle

JOŠKO LISTER

r. 04.03.1927 Drežnica pri Kobaridu
+ 19.03.2010 Auburn

MARIZA KRAGELJ roj. BERLOT

r. 07.01.1932 Milano, Italija
+ 08.04.2010 Canterbury

FRANC PADOVAN

r. 05.06.1935 Mali Lošinj, Hrvaška
+ 16.05.2010 Wollongong

HENRIK – HENRY KAMBIČ

r. 27.04.1931 Praproše, Semič
+ 16.05.2010 Camberdown

KARLO MEZGEC

r. 01.11.1930 Kovčice
+ 06.06.2010 Yagoona

SREČKO SLANA

r. 14.11.1925 Bučečovci, Križevci pri Ljutomeru
+ 07.06.2010 Hunter Valley

LEOPOLDINA – LEE HERIC roj. HECKER

r. 16.09.1925 Nemčija
+ 06.06.2010 Wollongong

JOŽEF PEPI MEDVED

r. 03.02.1933 Črna na Koroškem
+ 18.06.2010 Canterbury Sydney

MARIA FERFOLJA

r. 31.10.1919 Slovenija
+ 30.06.2010 Juncie NSW

TONI COLNARIČ

r. 04.06.1944 Ormož
+ 09.07.2010 Toongabbie NSW

JANKO IVAN MENIČ

r. 23.12.1920 Borjana
+ 13.07.2010 Westmead NSW

OLGA STEPHANIE ŽIČKAR roj. HABOR

r. 13.11.1932 Beograd, Srbija
+ 13.07.2010 Wollongong

JOŽE ŠUŠTER

r. 22.03.1926 Kalobje pri Celju
+ 17.07.2010 Northmead NSW

ELEONORA WHITE roj. CIGOJ

r. 29.02.1924 Ljubljana
+ 15.08.2010 Belrose

ALBINA KONRAD roj. TEHOVNIK

r. 20.10.1924 vas Ladja, Sora pri Medvodah
+ 18.08.2010 Bowral

JUSTINA TOMAŽIČ roj. TOMŠIČ

r. 05.10.1924 Trnje pri Pivki
+ 22.08.2010 Greenacre

ANA OGRIZEK roj. BELE

r. 19.07.1927 Selce pri Pivki
+ 23.09.2010 Auburn

JOŽEF GABRIEL

r. 17.02.1931 Gorenja vas, Kanal ob Soči
+ 09.10.2010 Concord

ZDRAVKO VALENČIČ

r. 28.10.1935 Javorje pri Ilirski Bistrici
+ 13.10.2010 Concord

ANTON BEVKAR

r. 29.11.1941 Kostanjevica na Krasu
+ 25.10.2010 Queanbeyan

LUDWIG ŠMUC

r. 15.07.1930 Ljubljana
+ 05.11.2010 Girraween

ANTON BUTINAR

r. 29.03.1934 Podgrad pri Ilirski Bistrici
+ 11.11.2010 Prairiewood

QUEENSLAND**VANDA ZALOKAR**

r. 27.07.1939 Zagreb, Hrvaška
+ 09.01.2009 Gold Coast

ALOJZIJA CVETKO roj. MESARIČ

r. 10.06.1922 Sv. Tomaž pri Ormožu
+ 21.03.2009 Redbank

IVAN LEBEN

r. 15.07.1925 Ševlje nad Škofjo Loko
+ 20.03.2009 Brisbane

BRANDAN PATRICK MAJER

r. 20.08.1967 Cairns
+ 07.09.2009 Cairns

MARIJA VOLAREVIČ roj. BERGINC

r. 12.02.1927 Bovec
+ 12.04.2010 Brisbane

PAVEL DEKLEVA

r. 30.10.1931 Mala Pristava pri Pivki
+ 11.08.2009 Brisbane

ROZA BEBA VIDMAJER roj. BREG

r. 18.07.1934 Maribor
+ 01.09.2009 Gold Coast

MARIJA VRAVNIK roj. ŠUBELJ

r. 07.02.1919 Domžale
+ 07.10.2009 Deception Bay

FRANC VRAVNIK

r. 28.09.1916 Ojstrica pri Dravogradu
+ 07.02.2010 Deception Bay

PAVLA MARINOVIČ roj. MUROVEC

r. 17.06.1918 Idrija
+ 12.08.2010 Caboolture

MARJAN KAVČIČ

r. 24.11.1933 Lipa na Krasu
+ 20.08.2010 Brisbane

STONE TROSIČ

r. 24.04.1225 Dalmacija, Hrvaška
+ 17.09.2010 Gold Coast

SLAVKO ANDREJ URŠIČ (JACK)

r. 1928 Mlinsko pri Kobaridu
+ 03.10.2010 Brisbane

MATILDA - TILKA GUILDFORD roj. KAJNČ

r. 02.03.1921 Velika Nedelja
+ 06.11.2010 Deception Bay

FRANC FATUR

r. 27.03.1934 Zagorje pri Pivki
+ 21.11.2010 Mt. Isa

MARICA KANONIK

r. Slovenija
+ 2010 Gold Coast

FRANC KANONIK

r. Slovenija
+ 2010 Gold Coast

WEST AUSTRALIA**MARIJA - MARICA KREBL roj. PUGELJ**

r. 02.01.1929 Veliko Brdo, Jelšane
+ 29.09.2007 Kingsway

CAMILLE SFILIGOJ roj. MURRAY

r. 25.04.1939 Bombay, Indija
+ 11.08.2009 Lower Chittering

FRANC ŽNIDARŠIČ

r. 20.04.1926 Žerovnica na Notranjskem
+ 04.01.2010 Perth

JOŽE ŠTRITOF

r. 09.02.1933 Krajnce na Notranjskem
+ 20.04.2010 WA

SOUTH AUSTRALIA**DOROTEJA LJUBIČIČ**

r. 12.12.1937 Vipavska dolina
+ 12.11.2009 Adelaide

NIKOLAJ BRIC

r. 06.12.1931 Breginj na Primorskem
+ 23.12.2009 Adelaide

ELIZABETA SLEVEC roj. SETNIKAR

r. 19.11.1931 Polhov Gradec
+ 16.12.2009 Goolwi, Adelaide

JOŽKO BUDIN

r. 06.07.1954 Salež na Krasu
+ 27.05.2010 Adelaide

FRANC PRELC

r. 12.10.1924 Nadanje Selo
+ 29.09.2010 Adelaide

MILAN PREŠEREN

r. 30.03.1932 Zagrad pri Otočcu
+ 12.11.2010 Adelaide

MAURA VODOPIVEC roj. MARAŽ

r. 05.10.1920 Števerjan pri Stari Gorici
+ 12.11.2010 Adelaide

ALBIN KOZLOVIČ

r. 14.09.1942 Trsek pri Kopru
+ 13.11.2010 Adelaide

TASMANIA**TEREZIJA FERENCZ roj. BAŠA**

r. 04.04.1928 Benedikt v Slovenskih Goricah
+ 09.10.2010 Hobart

VICTORIA**BOŽIDAR VRANKAR**

r. 09.09.1945 Celje
+ 07.11.2008 Springvale

ANTON BOŠTJANČIČ

r. 24.02.1927 Velika Bukovica
+ 19.07.2009 Koseze pri Ilirski Bistrici

MARIJA PANTIČ roj. LAH

r. 09.09.1926 Kičar pri Ptuj
+ 31.07.2009 Geelong

ZLATKO VERBIČ

r. 18.05.1928 Maribor
+ 22.08.2009 Toronto, Canada

MARIJO ŠTIBILJ

r. 13.11.1938 Razdrto pri Postojni
+ 27.09.2009 Melbourne

FRANC PAVLOVIČ

r. 05.03.1932 Bušeča vas pri Brežicah
+ 02.10.2009 Geelong

JOE JOŽKO TURK

r. 05.03.1961 Sunshine
+ 03.10.2009 Melbourne

ANGEL LEBAN

r. 03.09.1933 Grgar pod Sveto goro
+ 19.11.2009 Gladstone Park

ZORA VITEZ roj. GRLICA

r. 30.05.1929 Kovčice na Primorskem
+ 05.12.2009 Melbourne

MARIJA BARBA roj. GRILJ

r. 30.07.1912 Mala Bukovica pri Ilirski Bistrici
+ 06.12.2009 Box Hill

GIUSSEPE JOE FERRARO

r. 08.01.1964 Sicilija, Italija
+ 09.10.2009 Melbourne

SLAVKO STANISLAV OBLJUBEK

r. 11.04.1921 Vedrijan
+ 23.10.2009 Greenvale

MARIJA ŠVARA roj. PAHOR

r. 10.01.1923 Korita na Krasu
+ 19.11.2009 Altona

MATILDA PETEK roj. MUNDA

r. 31.01.1932 Sabotinci
+ 16.11.2009 Melbourne

MILAN LOTRIČ

r. 23.05.1933 Ljubljana
+ 11.12.2009 Wantirna

MIROSLAV KASTELIC

r. 10.04.1936 Kal pri Pivki
+ 19.12.2009 Heidelberg

FRANJO MAJERIČ

r. 21.11.1926 Štrukovec v Medžimurju
+ 23.12.2009 Box Hill

ZDENKA NOVAK roj. KLEPEC

r. 10.05.1938 Bezgovica pri Osilnici
+ 24.12.2009 Kew

SOFIJA JURYSZCZUK roj. DEBEVEC

r. 09.04.1923 Lipsen
+ 08.01.2010 Avondale Heights

BORIS COTIČ

r. 26.04.1920 Sveto pri Komnu
+ 09.01.2010 Kew

FRANC ŽELE

r. 27.04.1926 Parje pri Pivki
+ 19.01.2010 Heidelberg

TONE SUŠA

r. 28.02.1927 Gaberče pri Senožečah
+ 25.01.2010 Wandiligong, Bright

ADAM KLANČIČ

r. 21.08.1929 Miren pri Gorici
+ 28.01.2010 Box Hill

JOŽE LAPUH

r. 04.12.1939 Kunšperk, Bistrica ob Sotli
+ 12.02.2010 Melbourne

CECILIJA BALOH roj. KNEZ

r. 04.11.1929 Kalobje, Šentrupert pri Celju
+ 12.02.2010 Sunbury

ANTONIJA PLESNIČAR roj. BOŽIČ

r. 10.12.1920 Dolga Poljana pri Vipavi
+ 19.02.2010 Doncaster

ALOJZ VALENČIČ

r. 18.03.1932 Hrušica pri Ilirski Bistrici
+ 17.03.2010 Broadmeadows

VASIL ČERVINSKI

r. 01.11.1932 Bosna in Hercegovina
+ 15.03.2010 Geelong

IVAN TROHA

r. 1945
+ 03.03.2010 Melbourne

MAKS KORŽE

r. 06.10.1926 Stoperce, Ptujška Gora
+ 28.03.2010 Melbourne

SUMMER EMERALD ROSE CHADWICK – JAMŠEK

r. 04.04.2010 Melbourne
+ 05.04.2010 Melbourne

MIHAEL ERJAVEC

r. 28.09.1922 Sv. Jernej, Muta na Koroškem
+ 31.03.2010 Traralgon

MAKS HARTMAN

r. 20.02.1922 Ožbalt ob Dravi
+ 14.04.2010 Melbourne

ROBERT JOSEPH DOLINŠEK

r. 28.04.1961 Wollongong
+ 14.04.2010 East Burwood

ŠTEFAN KULIČ

r. 27.09.1941 Vaneča, Puconci
+ 17.04.2010 Vermont

AMALIJA SLAVKA JAGER

r. 1925
+ 18.04.2010 Melbourne

PAVLA JANŽA roj. POGOREVEC

r. 28.06.1920 Mislinja na Koroškem
+ 02.05.2010 Abeerden

MARIO BERGINC

r. 09.09.1940 Bovec
+ 06.05.2010 Queenscliff

DRAGICA VRTARIČ roj. NEDELJKO

r. 03.11.1925 Podturen, Medžimurje
+ 12.05.2010 Wantirna

ALOJZIJA KORŽE roj. BELEC

r. 28.05.1935 Rogaška Slatina
+ 18.05.2010 Melbourne

IVANKA URBAS roj. JURCA

r. 12.08.1913 Genovići, Črna Gora
19.05.2010 Kew

SREBRANA BEBA ČESNIK

r. 06.12.1921 Srbija
+ 22.05.2010 Melbourne

FRANC MAVER

r. 30.05.1939 Drašča vas, Šmihel pri Žužemberku
+ 25.05.2010 Sunshine

BORIS ŠPILAR

r. 04.06.1967 Postojna
+ 26.05.2010 Glen Waverley

ANA MARIJA COLJA roj. ZECHER

r. 27.07.1927 Celje
+ 28.05.2010 Epping

IGNAC HORVAT

r. 30.01.1924 Srednja Bistrica v Prekmurju
+ 28.05.2010 Dandenong

IVAN ANTON ŠIRCA

r. 25.01.1933 Reka, Hrvaška
+ 02.06.2010 Geelong

ANGELA TELBAN roj. LUDVIK

r. 28.05.1928 Bač pri Knežaku
+ 10.07.2010 Richmond

MARIJA FRANK roj. MAHNE

r. 24.09.1914 Huje pri Ilirski Bistrici
+ 15.07.2010 Melbourne

ALBIN HRVATIN

r. 07.12.1938 Požane pri Kozini
+ 01.08.2010 Footscray

ANKA MUKAVEC roj. KNAVS

r. 12.03.1916 Medžimurju
+ 05.08.2010 Kew

JOHN HARRY MAJOR

r. 06.12.1919 Maribor
+ 02.07.2010 Geelong

MARJORIE LENŠČAK roj. BALLINTINE

r. 13.07.1928 Melbourne
+ 10.08.2010 Morwell

VIKTOR NOVAK

r. 1933 Rovte nad Logatcem
+ 14.08.2010 Wangaratta

PETRINA ROZALIJA PAVLIČ roj. VODOPIVEC

r. 29.06.1926 Dornberk
+ 17.08.2010 Bonbeach

MARTA SUŠA roj. ROLIH

r. 14.12.1934 Potoče pri Senožečah
+ 24.08.2010 Noble Park

LADISLAVA LADKA VOUK roj. PAHOR

r. 20.11.1921 Rupa, Italija
+ 26.08.2010 Box Hill

ROBERT EDWARD TAVČAR

r. 26.12.1959 Trst
+ 11.09.2010 Melbourne

ŠTEFICA MAGLICA roj. DUKOVIČ

r. 05.05.1928 Zagreb
+ 19.09.2010 Box Hill

KATARINA SONYA NOVAKOVIČ

r. 08.04.1963 Melbourne
+ 25.09.2010 Blackburn North

IVAN URŠIČ

r. 01.08.1927 Dutovlje na Krasu
+ 30.09.2010 Melbourne

CELESTIN BABICH

r. 10.04.1943 Smokvica pri Kopru
+ 08.10.2010 Melbourne

BARBARA DOMINKO roj. MARIČ

r. 01.11.1919 Odranci v Prekmurju
+ 13.10.2010 Sunshine

ANDREJ LUKSETIČ

r. 07.04.1920 Rukovac v Istri
+ 20.08.2010 Ascot Vale

EMIL MAZLO

r. 03.05.1930 Gabrče pri Senožečah
+ 21.10.2010 Grantville blizu Philip Island

JOŽEF (JOE) KODRIČ

r. 17.05.1932 Brje pri Vipavi
+ 27.10.2010 Geelong

HELENA (LENČKA) BERGOČ roj. URBANČIČ

r. 27.08.1936 Kal pri Pivki
+ 02.11.2010 Malvern

ALOJZ HRAST

r. 12.05.1921 Kobarid
+ 05.11.2010 Wantirna

IVAN HORVAT

r. 05.08.1935 Trnje, Črenšovci v Prekmurju
+ 19.11.2010 Kew

NADA JENKO roj. BOŽIČ

r. 03.11.1926 Trnovo pri Ilirski Bistrici
+ 20.11.2010 Footscray

MARIJA TINTA roj. PODBRŠČEK

r. 28.08.1913 Deskle
+ 23.11.2010 Wodonga

SILVESTER SATLER

r. 09.12.1934 Maribor
+ 02.12.2010 Broadmeadows

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: vca@gov.si

Začasni odpravnik poslov: dr. Zvone Žigon

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Arcame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
Canberra ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
Camperdown NSW 2050

Telefon: (+61) 02 9517 1591

Fax: (+61) 02 9519 8889

e-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

ACTIVEMIGRATION.COM

Dr Tony Lenko

Registriran migracijski agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega
migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih,
družinskih in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**

Email tony@activemigration.com

Web www.ActiveMigration.com

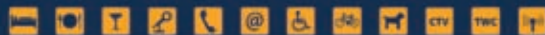
SLOVENIA

tel.: +386 1 234 9 130

fax: +386 1 234 9 140

www.cityhotel.si

info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN the
 of the city

krajc hotels ltd
dalmatinova 15
SI-1000 ljubljana

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

**Funeral Advice Line
9500 0900**

www.tobinbrothers.com.au

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist

specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše
Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101, Phone: 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova Slovenskega misijona v Melbourneu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. V našem slovenskem Domu nudimo vso oskrbo, prijazno krščansko okolje, toplo sobo, odlično domačo hrano, veselo družbo in popolno zdravniško nego. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le 20 metrov.

Pogoj za sprejem v Dom je tako imenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, katerega Vam preskrbi Vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% pokojnine. Vstopni znesek ali Bond določa Centrelink na podlagi pravil Ministrstva za zdravstvo. Bond je garantiran in zavarovan po vseh predpisih.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu?

Zakaj ne bi poizkusili za dva ali tri tedne in se šele po tem odločili za stalno preselitev v dom.

Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust,

nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care' do 63 dni v letu.

Življenje v Domu matere Romane je prijetno in vsak dan se dogaja kaj novega in zabavnega.

Za vse dodatne podrobnosti pokličite upravnico gospo Sandro Krnel

in dobili boste pravilne odgovore na vsa vprašanja.

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best
interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

**ROYAL
GUARDIAN**
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

Za Rezikinih 70 let

Smo fantje od Male Nedelje
na hribčku prijaznem doma.
Ob križih težavah življenja
sta pri nas sreča, veselje.

Prinašamo pesem preprosto,
v družbo veselo med vas,
kjer vse je resnično veselo,
saj Trezika naša slavi.

Otroška so leta potekla
podala se v širni je svet;
ustvarila svojo družino
in domek je tamkaj zdaj Tvoj.

Pozdravljena, slavljena draga,
praznuješ zdaj lep jubilej,
s prijatelji rojstnega kraja,
še možek vso srečo deli.

Pa vendar misli so Tvoje
v kraju otroških še let;
zato si presrečna med nami,
zdaj bije Ti srečno srce.

Želimo, rojakinja draga,
nešteto le zdravih še let;
ta želja je pevcev enaka:
Bog živi Te mnogo še let!

V Sloveniji so se našli in nazdravili:
slovenska Slavica (tudi 70) ter Franc in Terezija
Fekonja iz Melbourne. Bog živi in na zdravje!

Exhibition by Eden Kidrič

On the 20th November 2010 Anita and I travelled to a small hamlet to the northeast of Melbourne known as Dixons Creek. A very pretty area, north of Yarra Glen, almost "Slovenianish", we arrived at the "Mandala Wines" winery.

The event was the opening night of an exhibition of photographic works by Eden Kidric taken around her property in Castella following the Black Saturday bushfires.

This was a very special day for a young girl Eden Kidric. Eden is the granddaughter of a Slovenian migrant, Tone Kidric, from a village between Maribor and Ptuj called Sveti Lovrenc. Tone came to Australia in 1959 like so many others as a refugee. He married a young Australian girl, Morva, settled in Moorabark, and had a son Anton.

Anton is a work friend of mine, and he told me the story of his daughter. She had been in a boating mishap, and during her recovery, developed complications. Then on that awful day in February 2009, Eden, Anton, and her mother Mandy were at home in Castella when the bushfires arrived. Working together, they saved their property from the fires. Anton told me he was never more proud of his wife and daughter, than he was that day, in the way they teamed together to save their home. However, the trauma of that horrendous day was thought to have hindered Eden in her recovery from the boating mishap. While being treated both physically and psychologically, Eden photographed the landscape around her home. Her counselor felt that by having an exhibition of her works, it could help in her healing process. The photographs show the landscape recovering from the bushfires, a symbolism we hope is reflected in the recovery of Eden.

There are many stories of talented people in our small but robust community, and maybe Eden is more Australian than Slovenian, but through her grandfather, Tone, Eden portrays the talent, courage and strong will of her Slovenian heritage to perfection.

A beautiful girl, beautiful photographs, and a moving story that I wanted share with you.

Good luck, Eden! **Andrew and Anita Fistrič**
(Fotografija je na strani 51, desno zgoraj).

SLOVENSKO DRUŠTVO JADRAN Diggers Rest

Prvo nedeljo v decembru smo veselo pričakali svetega Miklavža, ki je obdaroval otroke. Kuharice pa so poskrbele za dobro hrano. V nedeljo, 12. decembra 2010, bo med nami Kvartet Križman iz Slovenije in nam bo poskrbel za lep popoldan.

V nedeljo, 19. decembra, bo med nami skupina prijateljev (okrog 30 ljudi) iz Slovenije. Na našem društvu Jadran jim bomo izrekli dobrodošlico. Glavna skupina je iz Jasena pri Ilirski Bistrici. To so **domači muzikantje KEGLARCI**, igrajo na domače inštrumente in seveda tudi na harmoniko. Predstavili nam bodo tudi eno smešno igrico. **Nastopili bodo v nedeljo, 26. decembra 2010, na društvu Planica v Springvale ter za silvestrovanje na našem društvu Jadran v Diggers Rest.**

V našem društvu Jadran bomo imeli kar dve

šoli: Avstralska država nam je dala dva računalnika za upokoјence in to je pogodba za dve leti. **Šola je namenjena vsem tistim, ki bi se radi srečali bolj od blizu z računalnikom,** preko interneta zvedeli za novice domačega kraja in celotnega sveta. Poučevali bosta Vilma Zanetić in Marija Iskra. Vabim vse upokoјence na ta zanimiv projekt.

Kuharska šola je namenjena mladi generaciji, da ohranijo stare običaje in recepte, po katerih so kuhale in pekle njihove mamice in none. Veliko je zanimanja za peko peciva: več vrst potic, krofi so zelo popularni na Jadranu, keksi in več vrst domačih jedi. Začetek te šole bo v januarju 2011. Vsem voščim vesele božične praznike in vso srečo ter zdravje v novem letu 2011.

Stojan Brne, predsednik društva Jadran

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Bled v pravi slovenski zimi.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Jaslice leta 2009 v lurški votlini v Kew.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

Cerkveni pevci iz Kew na koru v Bendigu.

FRANC TANŠEK iz Melbourne je 24. 11. 2010 obhajal svoj 90. rojstni dan. Iskrene čestitke!

Sveta birma v Merrylandsu in krst v družini Smithson in Slatinšek.

Pušeljč presenečenja MAGDI in MAKSU PIŠOTEK so pripravili njuni domači in prijatelji za 40. obletnico poroke, 6. novembra 2010.

PREDZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 51:

Praznovanje 55. obletnice društva Ivan Cankar v Geelongu, 27.11.2010.

Po razstavi Eden Kidric (tekst stran 49).

Učenci Slomškove šole v Kew v pozdrav Miklavžu.

Toliko dobrot so napekle pridne gospodinje na Slovenskem društvu Sydney!

Vnukinjo Mimi Mejač je krstil brisbanski nadškof.

Sveti Miklavž je vesel obiskal otroke in starše v Adelaidi. Mario Jenko je rad sprejel to vlogo.

Misijonarji na obisku v Adelaidi.

ZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 52:

Nada Bole iz Melbourne je praznovala svoj 81. rojstni dan s svojo družino.

Ana Šernek s prijateljicama na SD Sydney.

V zadnjih Mislih sta bila med zakonskimi jubilanti na fotografiji na strani 4 tudi TONE in MARIJA BRNE, ki sta obhajala 65. obletnico poroke. Na fotografiji ju sedaj vidimo s hčerko in njeno družino. Bog živi!

Mladi Markičev rod iz Melbourne v Sloveniji.

Pater Niko je v Strunjanu lepo sprejel Marto in Milana Ogrizek ter naročil pozdrave za avstralsko Slovenijo.

Skupina 48 rojakov iz Melbourne je ob vodstvu Stanka in Mary Prosenak 12 dni potovala po Vietnamu. Za prihodnje Misli je že pripravljeno daljše poročilo.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Helena Leber, Marija Grosman, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2011** je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 80 dolarjev; **naročnina za leto 2012** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 100 avstralskih dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišтво** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

